

[திரு. வெ. ராமையா] [8th November 1965]

யத்தோ அல்லது நகர சபையோ விருப்பம் தெரிவிக்கும் பட்சத்தில் விஸ்தரிப்பு செய்ய முடியும். பொதுவாக ராஜ்யத்தில் இருக்கிற எல்லா இடங்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் உடனடியாக தன் செயலாக அமலுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்வது சாத்தியம் அல்ல என்று பரிசீலித்து முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒரு சில இடங்களில் தான் அமலில் இருப்பது போலவும் மற்ற இடங்களில் இல்லாது போலவும் சொன்னார்கள். எந்த மாவட்டத்திற்கு வேண்டுமானாலும் சட்டம் அமலில் இருக்கும். அதே சமயத்தில் எந்தெந்த நகரசபையோ அல்லது பஞ்சாயத்தோ விரும்பினால் விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுக்கக் கூடிய முறையில் தான் முன்பு கொண்டு வந்த திருத்தம் வழி செய்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கனம் திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது இந்த மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்றார்கள். அதே நேரத்தில், ரெண்டு கண்ட்ரோல் ஆக்டில் இருக்கக்கூடிய சங்கடத்தைச் சொல்லக்கூடிய முறையிலே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கக்கூடிய நேரத்திலே, அதிலிருக்கக்கூடிய விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன குற்றங் குறைகள் இந்த மசோதாவிற்கு சம்பந்தமில்லை என்ற காரணத்தினால், அதற்கு நான் பதில் சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 31 of 1965) be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 31 of 1965) be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS LAND REVENUE AND WATER-CESS (SURCHARGE) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 30 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'That the Madras Land Revenue and Water-cess (Surcharge) Bill, 1965 * (L.A. Bill No. 30 of 1965) be taken into consideration'.

Sir, the budgetary position of the State Government will be extremely difficult next year in view of the drastic cut in the Central assistance. Also in view of the present need to augment

8th November 1965] [Sri V. Ramaiah]

the resources of the State in the context of the National Emergency and to implement the development schemes, it is proposed in the Bill to levy a surcharge of 25 per cent on basic land revenue and water-cess. The surcharge will be leviable in respect of every land assessed to land revenue or to water-cess or to both. This levy of surcharge will be brought into force with effect from the current Fasli, i.e., from 1—7—1965.

In computing the increased levy, the increase in the wet assessment and water-cess given effect to by the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963 (Madras Act 8 of 1963) will be left out of account. Similarly, the local-cess and local-cess surcharge levied by the Panchayat Unions are also to be left out of account. The local-cess and local-cess surcharge levied by the Panchayat Unions will continue to be related only to the basic land revenue and water-cess and not to the surcharge now proposed. The assessing authority for surcharge on land revenue will be an officer of the Revenue Department not lower in rank than a Deputy Tahsildar having jurisdiction over the concerned area. Similarly, the assessing authority or officer for surcharge on water-cess will be the authority or officer competent to levy and collect the water-cess under the relevant Acts, namely, the Madras Irrigation Cess Act, 1865, the Bhavani Reservoir Irrigation Act, 1933 and the Mettur Canal Irrigation Cess Act, 1963 and the Rules made under these Acts.

Where the land revenue and the water cess has been remitted on account of total or partial failure of crops, the quantum of surcharge leviable under the proposed Act would proportionately stand remitted. This surcharge will not be taken into account for calculating the compensation payable under any of the Abolition Acts or for calculating Stamp Duty and for certain other purposes mentioned in clause 15 of the Bill.

This Act will not apply immediately to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, since ryotwari settlement has not yet been implemented in those areas under the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964. However, the Act provides for extending the Act to those areas by a notification with effect from a date to be specified by the Government.

I am fully aware that the levy of this surcharge will increase the burden on cultivators to some extent. We have always accorded preferential treatment in regard to taxation of agricultural lands. In fact, except for the slight increase of wet assessment and Water Rate levied early in 1963, which brought us an additional revenue of about Rs. 120 lakhs per year, there has been no increase at all in tax on land by the State Government in recent years. Agricultural Income-tax too affects only a

[Sri V. Ramaiah] [8th November 1965]

small section of agriculturists and the revenue from it from the non-plantation sector is only Rs. 50 lakhs. It is only because of the present abnormal circumstances that we are constrained to think of additional levy on land in the form of surcharge. The agriculturists should not grudge making a small contribution to the defence effort of the country at this juncture. We are stepping up considerably outlays on programmes benefiting the rural areas. We are also proposing to utilise the proceeds from this surcharge for payment of grants to Panchayat Unions for rural water-supply, link roads and other similar works of local utility. The additional revenue thus secured from rural areas will thus be returned to them. I have no doubt that the House will keep this also in view when considering the proposed enhancement of land revenue and Water Rate in the form of a surcharge. Sir, with these words, I commend the Bill for the acceptance of the House.

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment :—

‘ That the Madras Land Revenue and Water-Cess (Surcharge) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 30 of 1965) be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon’.

The amendment was duly seconded.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following amendment :—

‘ That the Madras Land Revenue and Water-Cess (Surcharge) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 30 of 1965) be referred to a Select Committee of the House consisting of . . . Members (List of Members to be given later)’.

Some hon. Members from the Opposition side rose.

MR. SPEAKER : I see some three or four hon. Members getting up. Only one hon. Member should get up and second the amendment.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Four hon. Members cannot second the amendment.

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : Now the Government Motion and the amendments are before the House for discussion.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 8 கோடி 10 லட்சத்திற்கான புதிய வரிகளை நுழைப்பதை முன்னிட்டு இந்த மன்றத்தின் மூன் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி

8th November 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

சமர்ப்பித்திருக்கிற நேரத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலையை நமக்கு நிலைப்பூட்டி நம்முடைய கடமைகளையும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

தங்களுடைய கடமைகளை நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நாட்டினுடைய வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 8 கோடி மதிப்பிற்கான வரிகளைக் கோருகிற நேரத்தில், நம்முடைய ராணுவத்தினுடைய செலவு நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 2½ கோடி அளவில் இருக்கிறது என்றும், அதை மேலும் உயர்த்தவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்றும், மத்திய சர்க்காருக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து வருகிற வருமானம் குறைந்து வருகின்ற காரணத்தினால், மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உதவியில் ரூ. 14 கோடி துண்டு விழும், குறைந்து விடும் என்றும் கூறியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல. இன்றைய நெருக்கடி நிலையில் திடீரென்று தேவைப்படும்போது சிவில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு அடிப்படையாக ஊர்க்காவல் படைகளைப் பலப்படுத்துவதற்காகவும், உணவு தானியங்களை ஒழுங்காக விநியோகிப்பதற்காகவும், மருத்துவக் கல்லூரிகளை விஸ்தரிப்பதற்கும், சிணறுகள் தோண்டும் திட்டத்தைப் பெரிதும் விரைவு படுத்துவதற்காகவும், சிணறுகள் தோண்டுவதற்கு மெஷின்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும், மாநிலத்திலுள்ள மற்ற வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காகவும் கூடுதல் நிதி தேவையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இந்த வரி விதிப்புகளை சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு வரவு செலவு திட்டத்தில் துண்டு விழுந்த தொகை ரூ. 7 கோடி, இப்படிப்பட்ட புதிய பொறுப்புகளின் காரணமாக வேண்டிய தொகை ரூ. 3 கோடி 40 லட்சம். ஆக ரூ. 10 கோடி 40 லட்சத்திற்குப் புதிய பொறுப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வருமானத் தொகை எந்த அளவில் இருக்கும் என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வருமான வரியில் மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பங்கு 8.13 சதவிகிதத்திலிருந்து, 8.34 சதவிகிதத்திற்கு உயரும் என்றும், எக்ஸைஸ் வரிகளைப் பொறுத்த வரையில், 6.08 சதவிகிதத்திலிருந்து 7.18 சதவிகிதம் உயரும் என்றும், சர்க்கரை, புகையிலை இவற்றைப் பொறுத்தவரை 9 சதவிகிதத்திலிருந்து 11.13 சதவிகிதம் அதிகமாகும் என்றும், மானிய உதவித் தொகை மூன்று கோடியிலிருந்து ஆறு கோடியே என்பதது நாலு லட்சம் அளவிற்கு உயரும் என்றும், ஆகக்கூடி 151 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்தால், ரூ. 207 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் உயரும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11 கோடி அதிகமாக வருகிறது. ஆனால், ஏற்படுகிற துண்டு எல்லாம் 108 லட்சம் தான். ஆகவே, 11 கோடி வரும் நிலையில் புதிய வரி இனங்கள் தேவைதான் என்று சர்க்கார் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அப்படியே வரி விதிக்க

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th November 1965]

வேண்டும் என்றாலும், விதித்திருக்கும் வரிகள் சரிதானா என்றும் பார்க்கவேண்டும். போடும் வரிகள் தாங்குகிறவர்கள் மீதுதான் போடவேண்டும். இன்றைக்குப் போடும் நான்கு வரிகளும், அப்படித் தாங்குபவர்கள் மீதுதான் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணம் எந்த அளவிற்கு உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் கூட்டும் அந்தப் பொருள்களின் விலையேற்றம் எந்த வகையில் அச்செய் பொருள்களை வாங்கும் ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்று சர்க்கார் சிந்திக்க வேண்டும். விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், அது பெயரளவில்தான் விற்பனை வரி, ஆனால், வாங்குபவர்கள் கொடுக்கும் வரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள் எரிபொருள் வரியால் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும். இப்பொழுது வரும் நிலவரியும் ஏழை விவசாயிகளையே பாதிக்கும். இந்த எட்டு கோடியையும் ஏழை எளிய விவசாயிகளே கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தாங்குவார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அது முறைதானா, என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வேறு வழி இல்லையா? சாதாரணமாக போர் காரணமாக விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது, கட்டட வேலைகளெல்லாம் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன; தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. வேலைவாய்ப்பையும் இழந்து வாங்கும் பொருள்களின் விலைவாசிகளும் ஏறி இருக்கும்போது, இந்த வரிகளைப் போடுவது முறை தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். வேறு வழி இல்லையா என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மன்றத்திலே சொல்லப் பட்டது போல, பொருக்கு என்றே ஒரு வரியைப் போட்டுவிடலாம். கனம் தொழில் அமைச்சர் எல்லோரும் ஒரே விதமாக தாங்குவார்களா என்றார்கள். ஒரே விதமாக இருக்கும் வகையில் மாற்றம் செய்து விடலாம். விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், அலுவலர்கள், வியாபாரிகள், இந்த நான்கு இனத்தில் எல்லோரையும் அடக்கிவிடலாம். விவசாயிகளுக்கு நில அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஒரு வரியைப் போட்டு விடலாம். தொழிலாளிகளுக்கு அவர்களுடைய கூலி அடிப்படையில் ஒரு வரியைப் போட்டு விடலாம். அலுவலர்களுக்கு அவர்களுடைய மாதச் சம்பளத்தின் அடிப்படையில் ஒரு வரியைப் போட்டு விடலாம். இன்னும் வியாபாரிகளுக்கு அவர்களுடைய தொழில் முதலீட்டின் அடிப்படையில் ஒரு வரியைப் போட்டு விடலாம். அப்படிப் போட்டால் எல்லோருக்கும் வரி விதித்ததாகும்: தாங்கக் கூடிய அளவிலும் அமையும். இப்பொழுது போட்டிருக்கும் முறையில் வரிகள் நியாயமாக இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

போரைக்காட்டி இந்த நேரத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, திட்ட கமிஷன் வரி போடவேண்டும் என்கிற கருத்தை தெரிவித்தது. அப்போது ஆளும் கட்சித்

8th November 1965]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

தலைவர்கள், தேர்தல் வருகிறது. இன்னும் 1½ ஆண்டுகள்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது வரிபோட்டால் அது தேர்தலைப் பாதிக்கும் என்று அஞ்சினார்கள். இப்பொழுது இந்தச் சண்டை ஒரு வாய்ப்பாக வந்தவிட்டது. சண்டையைக்காட்டி வரியைப் போடுகிறார்கள். எப்படியிருக்கிறது என்றால், பரிசல் ஓட்டிகள், ஆற்றை கடக்க பிரயாணிகளை கரையில் இருக்கும்போது, ‘என்ன கூலியாவது கொடுங்கள்’ என்று சொல்லி பரிசலில் ஏற்றிக் கொள்வார்கள். ஆனால், ஆற்றின் இடையிலே கொண்டு வந்தபிறகு, சுழல் இருக்கும் இடத்தில், அல்லது ஓடை இருக்கும் இடத்தில் கொண்டு போய் விடுவார்கள்; சுழல், ஓடை என்று பயம் காட்டி பிரயாணிகளைப் பணம் கேட்பார்கள், பிரயாணிகளும், என்னவேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம், கஷை சேர்த்து விடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். அதுபோல, இன்றைக்கு போரைக்காட்டி வரிகள் போடுவது நியாயம் தானா என்று பார்க்கவேண்டும். இதைச் சர்க்கார் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நிலவரி போடுகிறார்கள். எந்த நேரத்தில் போடுகிறார்கள்? உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்திலேயே இந்த வரி வருகிறது. பற்றாக்குறை 8 சதவீதம் என்று சொல்லி அதை எப்படி சமாளிப்பது, எப்படி ஈடு செய்வது என்பதற்கு, சர்க்கார் அருமையான யோசனை சொல்லுகிறார்கள். வாரத்திற்கு ஒரு வேலை பட்டினி இருந்தால் போதும் என்று. திங்கள் மாலை மூன்று மணிமுதல் ஹோட்டல்களை மூடிவிடவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவின்பேரில் செய்துவிடுவார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் நிலை என்ன ஆவது? அது அழகாக இருக்காது. பழைய காலத்தில் உணவு அமைச்சருடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில் இப்போது பிரான்மலை என்று அழைக்கப்படுவது, பண்டு பறம்பு மலை என அழைக்கப்பட்டது. அந்தப் பறம்பு மலையில், பாரி என்கிற அரசன் இருந்து ஆண்டு வந்தான். பாரியின் பறம்பு மலையைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று மூவேந்தர்களும் அந்த மலையைச் சுற்றி யானைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை இவற்றை வைத்து முற்றுகை போட்டார்கள். உள்ளே இருந்த புலவர் கபிலர் சொன்னார், “மூவேந்தர்களே, நீங்கள் கண்ணுக்கு எட்டியவரை தேர்ப்படைகளை நிறுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு மாத்திற்கும் ஒரு யானையைக் கட்டியிருக்கிறீர்கள்; எங்கு பார்த்தாலும் போர் வீரர்கள் காட்சி அளிக்கிறார்கள். இவ்வாறு பெரும் படைகொண்டு முற்றுகை செய்திருக்கிறீர்கள், பறம்பு மலையைப் பிடிக்கவேண்டும் என்று. ஆனால், பாரி பணிய மாட்டான்” என்றார். அதற்குக் காரணம் என்ன சொல்லுகிறார் தெரியுமா? “எங்களுடைய மலையிலே நிறைய பலாவும், மாவும் போலும் கனிவர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. கிழே மண்ணைத் தோண்டினால், வள்ளிக் கிழங்கு ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. தேன் கூடுகள் நிறைய உண்டு. தேனும் நிறைய கிடைக்கும். என்கே பார்த்தாலும் சனைகள் இருக்கின்றன இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதால், நீங்கள் எவ்வளவு நாட்கள் முற்றுகைபோட்டாலும், பணியமாட்டோம், பாரி பணியமாட்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th November 1965]

டான், பறம்பு பணியாது. நாங்கள் பணியமாட்டோம்” என்று குறிப்பிட்டார். இன்றைக்கு உணவுப்பொருள் குறைந்து ஒரு வேளை பட்டினி இருந்தாவது நாங்கள் நாட்டை காப்போம் பணிந்து விடமாட்டோம் என்று சொல்லும் அளவில் இருப்பது பாராட்டக் கூடியதுதான் என்றாலும், இந்த நிகழ்ச்சியை நான் முன்னே கூறிய நிகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டால் அதற்கு ஈடு இது ஆகாது. அப்படிப்பட்ட முறையில், அந்த அளவுக்கு நம் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, நிலவரியைப் பழுத்து கிரூர்கள். இந்த நேரத்தில் கிணறுவெட்டப் பணம் தந்திருக்கிறோம், மோட்டார் பம்பு செட்டு வைக்கக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இதைச் சொன்னால் போதுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எந்த நேரம் இது? இப்போழுது பருவ மழை பொய்த்து விட்டது. தென்மேற்கு பருவ மழை பொய்த்து விட்டது. வடகிழக்குப் பருவ மழையும் பொய்த்து விட்டது என்கிற முடிவைத்தான் காட்டுகிறது நிலைமை. நாட்டிலே பாதி நிலங்கள் தரிசாக இருக்கும் காட்சியைக் காட்டுகின்றன. பயிர் ஏறவில்லை. ஏறியிருக்கிற பயிரும் தீய்ந்து, காய்ந்து இருக்கும். இந்த நிலையில், எதிர்காலத்தில் பஞ்ச நிவாசனம் கொடுத்து, வரி வஜா கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, பஞ்ச நிலைமையே ஏற்படுமோ என்கிற அச்சமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நிலத்திற்கு அதிகப் தீர்வை போடுவது நியாயந்தானா, முறைதானா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வரி விதிக்கலாம். வரியையும் வாங்கவிடுவார்கள். எப்படி வாங்குவார்கள் என்பதும் நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்குத் தெரியும். விவசாயியை பொன் முட்டை இடும் வாத்தாக நினைத்து, அந்த வாத்துகளைக் கொன்று எல்லா பொன் முட்டைகளையும் எடுக்கும் கதைபோலச் செய்ய வேண்டாம். அதற்கு மேல் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நாட்டிலே இருக்கும் சர்க்கார் விவசாயிகளை வாழ வைக்க வேண்டும், என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, இதை நெருக்கடிகால உபரி வரி என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த உறுதியையாவது கொடுங்கள் என்று கேட்கிறேன். நெருக்கடி தீர்ந்தபிறகு, உடனேயே இந்த வரியை வசூல் செய்ய மாட்டோம் என்ற சர்க்கார் சொல்ல வேண்டும். சர்க்கார் போடும் வரியெல்லாமே யானை வாயில் போன கரும்பு மாதிரித்தான், திரும்பி வராது என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி ஆகிவிட்டால், இந்தச் சண்டை தீர்ந்ததும், இந்த நில வரியை நிறுத்திவிடுவோம் என்கிற உறுதியையாவது கொடுத்து, ஏழை விவசாயிகளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* SRI R. PONNAPPA NADAR: Sir, I rise to speak a few words on this Bill. It is said that it shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1965. So retrospective effect is given to the Bill. This Bill has been introduced after the commencement of the fasli year which commences on 1st of July. It is for consideration whether the retrospective operation

8th November 1965] [Sri R. Ponnappa Nadar]

should not be taken away from this Bill. A Bill, especially when a fiscal Bill, is introduced, normally retrospective effect is not given.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member is an advocate. He will agree with me that we are having the collection in the current fasli, i.e., the current year. So where is the question of retrospective effect here?

SRI R. PONNAPPA NADAR : If that be the case, I have no objection. In the matter of levy of surcharge, agricultural production should not be impeded in this time of emergency. So far as agriculture is concerned, the cost of production is mounting very high.

The poor agriculturist has to meet so many expenses in producing foodgrains and the return which he gets for his agricultural produce is disappointingly meagre.

As for as paddy is concerned, the procurement price that is fixed by the Government, I would say, is disappointingly low especially in this period of crisis. As the prices of other consumer goods are rising, the price of paddy also may be enhanced a little and I request the Government to consider this aspect of the matter. My submission is that even though it may be just a surcharge on land revenue and water cess, in the matter of the levy of this surcharge, our district has been paying water cess land revenue in a peculiar manner. Provision has been made in the Bill to give retrospective effect to the provisions of the Bill at a later stage when the ryotwari settlement is effected in this district. In this connection, the point which I would like to bring to the notice of the Hon. Minister is that so far as the ryotwari settlement is concerned, the concerned Bill had already been passed and the settlement operations are in progress. Only when the ryotwari settlement is completed, all the provisions of the Bill should be applied.

So far as that district is concerned, while welcoming the general provisions of the Bill, I would say that as far as agriculturists are concerned, they have been taxed more. There is a feeling that the land revenue should be abolished and that is being voiced by a political party. But I do not think that our Government would be taking up that matter seriously for consideration. The point is that we are already paying agricultural tax over and above the land tax and therefore, it would be worthwhile for the Government to consider whether they should enhance the land revenue and water cess. With these words, I conclude my speech.

* திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நில வரி, நீர் வரியை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபிக்கும்போதே அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை ஒப்புக் கொண்

[திரு. செ. மாதவன்] [8th November 1965]

டார்கள். “நிலத்தின் மீதுள்ள வரிச் சமையை உயர்த்துகிறோம், என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணருகிறது, ஆனாலும், இன்றைய அவசர காலத்தை முன்னிட்டு, நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினார்கள். அந்தக் கருத்து உண்மையாக இருக்குமானால், இதை ஒரு எம்ப்ஜன்சி லெஜிஸ்லேஷனாக இந்த அரசாங்கம் கருதுமானால், இதை டெம்பரரி லெஜிஸ்லேஷனாகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும்; ஒரு இடைகால ஏற்பாடாகத் தான் இதைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

இந்த மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரையறைக்குத்தான் அமுலில் இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த மன்றம் ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படித் தான் இதையும் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்டது என்ற வாதத்தைக் கூறிவிட்டு, நிரந்தரமான ஒரு வரியைப் புகுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் மறைமுகமாக முயற்சி செய்வது கண்டிக்கத் தக்கதாகும் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நில வரியைப் பொறுத்த அளவிற்கு, அரசாங்கம் ஏற்கெனவே முடிவு செய்துவிட்ட கருத்து என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பாதுகாப்பு நிலையை உத்தேசித்துக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் அல்ல; வரி அல்ல. திட்டக் கமிஷனுடைய அறிக்கையிலேயே கூறிய ஒரு கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, இந்த வரி உயர்வு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நம்புகிறேன். அப்படி இல்லை என்ற வாதத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூற முற்படுவாரானால், அந்தத் திட்டக் கமிஷன் கருத்தையொட்டி மீண்டும் வரியைக் கொண்டுவருவோம் என்ற கருத்தைத்தான் இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் கருத்தத் தோன்றுகிறது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆராய்ச்சி செய்த திட்டக் கமிஷன், அந்தத் திட்டத்தினுடைய விளைவு என்ன, நாட்டுப் புறத்தில் வசிக்கக்கூடிய மக்களுக்கு எந்த அளவிற்குச் சாதனைகள் தந்திருக்கிறது, வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்தார்களா? ஆராய்ந்து என்ன முடிவு சொன்னார்கள்? மூன்றாவது திட்ட காலத்திலே நாட்டுப் புறப் பகுதியிலே வாழக் கூடிய மக்கள், அதுவும் குறிப்பாக விவசாயிகள், தங்களுடைய பங்கை ஏராளமான அளவிலே செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அது போர்த்துது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அல்லது, இன்னும் தாங்கக் கூடிய சக்தி நாட்டுப் புற மக்களுக்கு இருக்கிறது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதத்திலிருந்தே, நாம் ஆராய்ந்தால் தாங்கக் கூடிய சக்தி விவசாயிகளிடத்தில் இல்லை என்பதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அப்படி உணர்ந்ததற்கு மேலும் கூட, மீண்டும் இந்த

8th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

வரியைத் திணிப்பதற்கு என்ன அவசரம் வந்தது என்பதைத் தான் இங்கே சிந்திக்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டது. ஆட்சியைக் கைப்பற்று வதற்கு முன்னாலேயே காங்கிரஸ் கட்சி தங்களுடைய நிறுவனங்களிலேயே இந்தக் கொள்கையைப் பரிசீலித்திருக்கிறது. பல மாநாடுகளிலும் பரிசீலித்திருக்கிறது. 1938-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மாநாட்டிலே கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை மட்டும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். பம்பாய் நகரத்தில் போடப்பட்ட தீர்மானம். நிலத்தின் மீதுள்ள வரிச் சுமை குறைக்கப்பட வேண்டும். ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் நிலத்தின் மீதுள்ள வரிச் சுமை அதிகமாக இருந்தது என்று அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சி உணர்ந்திருந்தது. அந்தத் தலைவர்களின் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை எதிர்க்கிறார்களா? ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? அல்லது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக் காலத்தில் நிலத்தின் மீது வரிச் சுமை அதிகமாக இருந்தது; நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் குறைத்துவிட்டோம் என்று வாதாட முடியுமா? முடியாது என்று தான் கருதுகிறேன். காரணம், இந்த நிலத்தின் மீது போட்ட சட்டங்களைத் தொகுத்துப் பார்க்க வேண்டும். 1865-ம் ஆண்டிலிருந்து நிலத்தின் மீதும் நில வரியின் மீதும் போடப்பட்ட சட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, கிட்டத்தட்ட 60 ஆண்டுகளுக்கானே ஏழு சட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கி 1964-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக உள்ள பத்து ஆண்டுகளில் ஒன்பது சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிலத்தின் மீதும், நீர் மீதும் வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படி வரியை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை ஏன் உருவாகியது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 1 கோடி 60 லட்ச ரூபாய் தான் அதிக வருமானம் வரும். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய திட்டம் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செல்கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய் ஒரு நேரத்தில் நில வரியின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட இந்த மாநிலத்திலே, இன்றைக்கு மொத்த வருமானம் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருகிறபோது ஒரு கோடி 60 லட்ச ரூபாய்க்காக விவசாயிகள் மீது வரி போடும் நிலைமை உருவாகலாமா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 16 சட்டங்கள் மூலமாகப் போட்டிருக்கும் வரி உயர்வில் பொதுவான வரி உயர்வை விலக்கியே நான் சொல்கிறேன். குறிப்பாக அந்தந்தப் பகுதியில் பவானி பெரியாறு போன்ற பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் மீது போடக்கூடிய வரியைத் தவிர, பொதுவான வரியை உயர்த்தி

[திரு. செ. மாதவன்] [8th November 1965]

அநேக சட்டங்களை இயற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1963-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை நில வரி நீர் வரிச் சட்டத்தை இதிலிருந்து விலக்கியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கது தான். ஆனால் 1963-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட சட்டத்திலே எவ்வளவு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணிப்பார்த்தால், சர்வே ஆண்டு செட்டில்மெண்டின்போது எதை நிர்ணயித்தோமா, அது தான் அடிப்படை நில வரி. அந்த செட்டில்மென்ட் மாறலாம். மாறும் போது வரியும் உயரலாம். காரணம், அப்பொழுது செட்டில்மென்ட் செய்யும்போது, அங்கங்கே உள்ள வருமானத்தை அல்லது விலைவாசி உயர்வை அல்லது அங்கங்கே நீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களினுடைய அமைப்பைக் கருதி செட்டில்மென்ட் படி பேஸிச் செட்டில்மென்ட் வாண்டு ரெவின்யூவை அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 1963-ல் 1963-இல் அடிப்படை நில வரியை மட்டும் 45 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அடிப்படை நீர் வரியை மட்டும் 75 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி 1963-ல் உயர்த்திவிட்டு மீண்டும் 25 சதவிகிதம் உயர்த்துகிறோம் என்றால் இது நியாயம் தானா? தாங்கக் கூடிய சக்தி விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறதா? என்பதை ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.)

பொதுவாக, நிலவரியைக் கொண்டு வரும்போது அதற்குச் சாதகமாகச் சில வாதங்கள் தரப்படுகின்றன. 'விவசாயிகளுக்காக நாம் அதிகமான திட்டங்களைப் போடுகிறோம். அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம். அவற்றின் பயனை அவர்கள் பெறுகிறார்கள். ஆகையால் நிலவரியைப் போடுகிறோம்' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வாதம் நாடு முழுமைக்கும் பொருந்துமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். திட்டங்கள் போடுவது உண்மைதான். நமது ராஜ்யத்தில் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசனவசதிகள் உள்ள பூமி இருக்கிறது. மானம் பார்த்த பூமிகளும் உண்டு. இந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் திட்டம் போடுகிறோம். நிரந்தரமான பாசன ஆதாரங்கள் உள்ள இடத்தில் உள்ளவர்கள் எப்படியாவது—விளையும் என்ற நம்பிக்கையில் வரியைக் கட்டிவிடுவார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மானம் பார்த்த பகுதிகளில் நாம் எவ்வளவுதான் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்துத் திட்டங்களைப் போட்டாலும் அவற்றின் பயனை மழை பெய்தால் தான் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அடைய முடியும். மழை பெய்யாவிட்டால் வேளாண்மை பாதிக்கத்தான் செய்யும். இந்த இடத்திற்கும் வரி என்றால் இதனால் விவசாய மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே திட்டங்கள் போடுகிறோம். செலவழிக்கிறோம். அதனால் பயன் பெறுவார்கள் என்ற நிச்சயத்தில் இந்தச் சட்டத்தைப் போடுவது என்றால் அது சரியாகாது, இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

8th November 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

இன்னொரு வாதம் கூறப்படுகிறது. நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னாலே பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் வரி போடுகிறோம் என்கிறார்கள். நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருப்பது விவசாயிகள் சௌகர்யமாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதன் அடிப்படையிலா? அல்லது நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கத்தின் காரணமாக மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கத்தினால் இந்த நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்து இருக்கிறதே தவிர, இதை அடிப்படையாக வைத்து நிலத்தின் மீது வரியை உயர்த்த முன் வருவது நியாயமாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு வருமானம் கூடியிருக்கிறது, ஆகையால் நாம் வரியைக் கூட்டினாலும் அவர்கள் தாங்குவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எதற்காக உயர்த்தப்பட்டது. மற்ற பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் கூடிவிட்டன, 'சாஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்' அதிகரித்துவிட்டது. ஆகவே, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைச் சிறிதளவு நாம் கூட்டி கண்டிரோல் செய்திருக்கிறோமே தவிர, விவசாயிகளிடத்தில் விலை கூடுதலாக இருப்பதனால் சேமிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? விவசாயிகளின் வருமானம் கூடியிருக்கிறது என்றாலும் எந்த அளவு கூடியிருக்கிறதோ, அதற்கும் மேலாக இதர பண்டங்களின் விலை கூடி, உற்பத்திச் செலவு பெருகி இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் வரியை உயர்த்தக் கூடாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குள்ள நெருக்கடியில் விவசாயிகளின் மீது கையை வைப்பது மிகவும் பாதகமான விளைவை ஏற்படுத்தும். இது மிகவும் பாதகமான செயல். உழவன் உலகத்திற்கே அச்சாணி என்று வருணித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளின் மீது வரி போடுகின்ற இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கைவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எங்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மக்களுடைய கருத்துக்கு விடுங்கள். மக்களிடத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் எங்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.) மக்கள் "நாங்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்கத் தயார்" என்றால் நாங்கள் எங்களுடைய ஆட்சேபணையை வாபஸ் பெறத் தயாராய் இருக்கிறோம். அப்போது வேண்டுமானால் இந்த மசோதாவை மீண்டும் இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். இப்போது எங்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[8th November 1965]

* திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய நிலவரி-நீர்வரி மசோதாவை நான் எதிர்க்கின்றேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விற்பனை வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கும் மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டது போல, இந்த மசோதாவையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களது நிலைமையை போன்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களது நிலைமையை போன்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் நிலைமை இல்லை என்பதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். காரணம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் வந்தவர் தான். அவருக்கு வேறு தொழில் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் எவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். விதை போட்டால் போதும். மகசூல்கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இல்லை, விவசாயத்தைப்பற்றி தெரியாதவர்கள் அப்படி நினைக்கலாம். மண்ணில் விதை போட்டதற்குப் பிறகு ஐந்து மாதங்கள் விவசாயிகள் காத்திருக்க வேண்டும் பலன் காண. அதற்குள் மழை இல்லை என்றால் பயிர் அழிந்துவிடுகிறது பூச்சி விழுந்தால் அழிந்து விடுகிறது. புயலால்-வெள்ளத்தால் விவசாயம் பாதிக்கிறது. மனைவி, குழந்தைகள், அண்ணன், தங்கை என்று குடும்பத்தே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உருக்குலைவதைப் பார்த்திருேம். தலையில் கஞ்சிப் பாளை சுமந்து-சுமந்து, மண்டை மயிர் கழிந்து, நைந்து போட இருக்கிற விவசாயக் குடும்பங்கள் படுகிற கஷ்டம் நமக்குத் தெரியாதா? அவர்கள் மீது வரி போட நினைப்பது நியாயமா?

ஏர் முனை, போர் முனை என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். ஜவான் களுடைய குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு, ஜவான்களுக்கு வீர சக்கரம், பரம வீர சக்கரம் எல்லாம் வழங்குகிறீர்களே, உண்மையில் ஏர் முனை வளப்படவேண்டுமென்றால் அவர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற வரியை ரத்து செய்திருக்க வேண்டும். வரி விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் சன்மானமா? வருமான அடிப்படையில் இல்லாமல், விளைந்தாலும் விளையா விட்டாலும் வரி கொடுக்க வேண்டும். நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனை இருக்கிறபோது இன்றையதினம் விவசாயிகளின் மீது வரியைப் போட வந்திருப்பது நியாயமாகுமா? உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றால் எங்கிருந்து பெருகும்? மற்ற துறைகளில் ரூ. 3,000-க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி, ஆனால் விவசாய களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சென்ட் நிலம் இருந்தாலும் வரி. காரணம் கூக்குரல் இடுவதற்கு இங்கே ஆள் இல்லை. நியாயமாக அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய அதுவும் மக்களிடத்தில் இருந்து வாங்கிய விற்பனை வரியை ஏய்க்கின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றால், உடனே அவர்கள் பேட்டி காண்கிறார்கள், அமைச்சர் அந்த மசோதாவையே வாபஸ்

8th November 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

பெற்றுக் கொள்கிறார். ஆனால் விவசாய மக்களின் மீது வரிச் சூமையை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் தயங்கவில்லை. மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரி சொல்கிறார், விவசாயிகளின் மீது வரி போடலாம் என்று. இங்குள்ளவர்களுக்கு விவசாயிகளுக்குத் தாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியாதா? விவசாயிகளின் மீது வரியைச் சுமத்திக் கொண்டே போனால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் உற்சாகம் அவர்களுக்கு இருக்குமா? சேமிப்பு இருந்தால் வரி போடுங்கள், இன்றைய தினம் அவர்களிடத்தில் சேமிப்பு இருக்கிறதா? சேமிப்பு சக்தி இல்லாமல் அவர்கள் உருக்குலைந்து இருக்கிற போது வரி போட்டால் தாங்க முடியுமா? தேசிய நெருக்கடி, யுத்த நெருக்கடி என்கிறபோது ஆங்காங்கே யார் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் கொடுத்தார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் எங்கள் மாவட்டத்தில் சிவகங்கையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். யுத்த நெருக்கடிக்காக என்கிறபோது விவசாயிகளிடத்தில் சென்று பணம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது தெரியுமா? சிரிமாக் கலைஞர்கள் யுத்த நிதிக்காக நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறார்கள் என்றால்—சர்க்கார் செலவில் 2 லட்சம் வசூலிக்கப்பட்டது. நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் எனக்குத் தெரியும். தாசில் தார், ஆர்.டி.ஓ., ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் என்பதாக எல்லோருமாகச் சேர்ந்து கொண்டு எத்தனை விவசாயிகளிடம் சென்று அந்தப் பணத்தை வசூலித்திருக்கிறார்கள் என்பது. பணம் படைத்தவர்கள் வேண்டுமானால் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வேறு இடத்திற்கு ஓடிவிட முடியும். நிலத்தை அண்டி வாழ்பவர்கள் நிலத்தை எங்கே எடுத்துப் போக முடியும்? உணவு தானியத்திற்குக் கண்டிரோல், கொள்முதலுக்குக் கண்டிரோல் ஆக விவசாயப் பெருங்குடும்பங்கள் எல்லாவகையிலும் ஒத்துழைப்பைத் தந்து வருகிறபோது வரியை சர்சார்ஜ் என்று உயர்த்த முன் வந்திருப்பது மிகவும் கொடுமைபாடும். நிலத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கொடுத்துவிட தயாராய் இருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் மீது போட்டால் ஆபத்து அதனால் போடமாட்டார்கள். கணக்கை ஒளிக்காமல் சோதனை நடத்துவதற்கு வழி செய்கிற மசோதாவைக் கூட வாபஸ் பெற்று விடுவார்கள். ஆனால் விவசாயிகளின் மீது போட்டால் தாங்குவார்கள் என்று நினைக்கிறார்களா? கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்று ஒரு வேளை தெரியாமல் இருக்கலாம். நாளை மாஜி மந்திரியாக வந்து உட்கார்ந்து கொள்ளும் போது, நிலவரி கட்டுகிறபோது அதை உணர்வார்கள். கனம் அமைச்சர் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேட்டால், தேசிய நெருக்கடி நேரம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தேசியப் பாதுகாப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி வசூலிப்பதற்கு வேறு வழியே இல்லையா? இந்த நேரத்தில் சாதாரணமாக எல்லாக்கட்சிகளுமே, தங்களுடைய கட்சிமாச்சிரியங்களை விட்டுவிட்டு, தேசத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற பொழுது, காங்கிரஸ் கட்சிமட்டும் ஏன் அம்மாதிரி செய்ய முன்வரவில்லை? கேட்டால், காந்திஜி சொன்னார், நேருஜி

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [8th November 1965]

சொன்னார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சொன்ன படியா இவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? காந்தியையும்- நேருவையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்து விட்டார்கள். காந்திஜி அஹிம்ஸை வேண்டுமென்று சொன்னார். அதன்படி இவர்கள் நடந்தால் இன்று சண்டை போடமுடியாதே. அதேமாதிரி மதுவிலக்கை எடுத்துக் கொண்டால் மதுவிலக்கை அரசாங்கம் ரத்து செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அதன் மூலம் 30 கோடி, 40 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். மதுவிலக்கு, மதுவிலக்கு என்று சொல் கிறீர்கள், யார் இன்றைக்குக் குடிக்காமல் இருக்கிறார்கள்? எங்குபார்த்தாலும் குடிசைத் தொழில் மாதிரி இது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மதுவிலக்கை ரத்து செய்தால் மட்டும் அது ஏழைகளைப் பாதிக்காதா?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஏழைகளைப் பாதிக்கும். ஆனால் இப் பொழுது மட்டும் என்ன பாதிக்காமலா இருக்கிறது? இப்பொழுது அம்மோனியம் சல்பேட்டைக் காய்ச்சிக் குடிக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் குடித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ரயிலில் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள்—பள்ளிக்கூடம் செல்லுகின்ற மாணவர் களிடத்தில், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுிடத்தில் தண்ணீர் குடிக்க பாட்டில்கள் இருக்கின்றன. அந்த பாட்டில்கள் எல்லாம் என்ன பாட்டில்கள்—பிராந்தி—விஸ்கி பாட்டில்கள். எப்படி வந்தது? ஆகவே, மதுவிலக்கு, என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படி தோல்வி அடைவதைக் காட்டிலும், பம்பாய் இராஜ்யத்தில், மைசூர் ராஜ்யத்தில் செய்தது மாதிரி இந்த ராஜ்யத்திலும் மதுவிலக்கை தளர்த்தி விடலாம். அப்படிச் செய்தால் அதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கும். இந்த வரி விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் காரணத்தால் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரியைப் போட்டால், நிச்சயமாக விவசாய மக்களிடையே சல சலப்பு உண்டாகும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாரே, ஏழைகள் வேண்டும், பணக்காரர்கள் வேண்டும், தொழிலாளர்கள் வேண்டும் என்று. அப்படியானால் விவசாயிகள் வேண்டாமா? ஆகவே விவசாயிகள் வேண்டுமென்பதையும் உணர்ந்து, இந்த வரியைப் போடுவதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நில வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கும் மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் அதிகமான அளவுக்கு

8th November 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வரி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்றபொழுது, கிராமப்புறங்களிலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது; அதற்காகத்தான் வரி விதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று சொல்கிற நேரத்திலே, அந்தத் திட்டங்கள் முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமாகும். ஆனால் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குச் சாதமாக அந்தத் திட்டங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பது அவசியமாகும். விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த இராஜ்யத்தில் மற்ற தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரியைக் காட்டிலும், விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகமான அளவில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தாங்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த நிலையிலே மேலும் அவர்கள்மேல் வரி விதிப்பது பொறுத்தமாக இருக்காது. விவசாயிகள் ஒரு பங்கு வருமானத்திற்காக மூன்று பங்குகள் வரி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இந்த ஆண்டில், தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அல்லது மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் மழை பெய்யவில்லை. நீர்த்தேக்கங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. சில பிரதேசங்களில் பயிர்கள் காய்ந்து கிடக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் பாதி நிலங்கள் காய்ந்து கிடக்கின்றன; கடைமடை போன்ற பிரதேசங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல், கோடைகாலம் மாதிரி நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கிறது. இந்த நேரத்தில் வடிமுனைக் குழாய்கள் மூலமாக தண்ணீர் ஏற்பாடு செய்துகொடுப்பதாகத் திட்டமிடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இது ஆமை வேகத்தில்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. வடிமுனைக் குழாய்கள் வேண்டுமென்று போடப்பட்ட மனுக்கள் எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டு வருகிறது. ஏனென்றால், ஐந்து ஏக்கர் அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்தில் ஒரு விவசாயிக்கு இருந்தால், அப்படிப்பட்ட இடங்களில்தான் வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகள் அமைக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் இருப்பது சாத்தியமாக இருக்காது. ஆகவே, ஒரு ஏக்கர் நில மிருந்தாலும் தண்ணீர் வசதியில்லாமல் காய்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய இடங்களில் எல்லாம் இந்த வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகளை வைத்துக்கொடுத்து தண்ணீர் உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், தஞ்சை ஜில்லாவில் இதற்காக புதிதாக மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்து அதன்மூலம் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தனியார் மின்சாரக் கம்பெனியார் மின்சார விநியோகம் செய்வதால், அவர்களு

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [8th November 1965]

மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு முன்வர மறுத்துவிடுகிறார்கள். இதைப் பற்றிப் பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. மின்சார கம்பெனியோ இப்பொழுது கொடுப்பதில்லை. இதைப் போன்று கஷ்டங்களும் இப்போது விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலேயெல்லாம் நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகளிலும் எந்த எந்த நிலங்களுக்கு நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் அடுத்த ஆண்டிலிருந்துதான் கூறப்போகிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரி மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்வது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அந்த வகையில் இதைக் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பி அங்கே பரிசீலனை செய்து முடிவெடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். இந்த நெருக்கடி நிலையில் உடனடியாக வரி விதிப்பது சரியாகாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உண்மையிலேயே விவசாயிகள்மீது கருணையுள்ள சர்க்காராக இந்த சர்க்கார் இருந்தால், இந்த நேரத்திலே நிச்சயமாக இந்த வரியைக் கொண்டுவந்திருக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே, இந்த ராஜ்யத்திலே, பெரும் பகுதிகளிலே மழையின்மை காரணமாகப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லா ஜில்லாக்களிலும், ஒரு சில ஜில்லாக்களைத் தவிர, பெருவாரியான ஜில்லாக்களிலே மழை கிடையாது. ஆகவே, மழையை நம்பி விவசாயம் செய்யும் இடங்களில் விவசாயம் கிடையாது. அதே போல் தீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை நம்பி விவசாயம் செய்யும் இடங்களிலும் விவசாயம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டமான ஒரு நிலையில் இந்த சர்க்கார் கருணையுள்ள சர்க்காராக இருந்தால் நிலவரியை வஜா செய்திருக்கவேண்டும்; தண்ணீர் தீர்வையைமட்டும் வருவல் செய்யவேண்டும்; மற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ரத்து செய்யவேண்டும். இந்த வரியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வாதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று நெருக்கடி காலத்திலே, தேசியப் பாதுகாப்புக்காக இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றொன்று, கிராமப்புறங்களிலே குடிதண்ணீர், ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, இவைபோன்றவைகளுக்காக இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களிலே எல்லாம் தேசிய செல்வத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய பொருளாதார நிலை கிடையாது. ஆனால், நகரங்களிலே வாழுகின்றவர்கள், பெரிய தொழில்களை நடத்துகின்றவர்கள், வியாபாரிகள் இவர்களிடம்தான் தேசியச் செல்வம் போய்ச்சேரக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கிராமத்திலே பட்ட பாட்டுக்குக் கூட செல்வம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, பெரும் தொழிற்சாலைகள், பஸ் போக்குவரத்து இவைகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்குவதன்மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கி, அதன் மூலமாகக் கிராமங்களிலே குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி இவைகளை யெல்லாம் செய்து

8th November 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்து கொடுப்பதுதான் சோஷலிஸம் பேசுகின்ற இந்த சர்க்காரின் கடமையாக இருக்கமுடியும். ஆனால், அப்படியில்லாமல், பஞ்சத்தால், பிணியால், பலவிதமான தொல்லைகளால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் புதிய வரியைப்போடுவது நியாயமல்ல. குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும், ரோடுகள் அமைப்பதற்கும், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்கும் பணம் வேண்டுமானால், எதிர்த்தரப் பினரில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் கேட்டுக்கொள்கிறோம், இந்த ராஜ்யத்தில் நான்கு கோடிப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களில் இரண்டு கோடிப் பேர்களைச் சக்தியற்றவர்கள் என்று ஒதுக்கிவிடுவோம், மீதியிருக்கின்ற இரண்டு கோடிப் பேர்களுடைய வருமானம், சொத்து இவைகளை மட்டும் கணக்கெடுத்து அந்த வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் வரிப்போட்டால், சுமார் 10 கோடி ரூபாய் வரையில் வரிப்பங்கு வரும். நாங்கள் இதை ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால், இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது என்றைக்கு வரி போட்டாலும் இப்படி தற்காலிகமானது என்றுதான் சொல்லுகிறது. எந்த வரியாவது ரத்து செய்யப்பட்டது உண்டா என்று பார்த்தால் 1948-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை போட்ட வரியை ரத்து செய்ததாகச் சரித்திரமே கிடையாது. இன்று விவசாயிகள் மீது உள்ள வரிகளுக்குக் கணக்கு வழக்கே கிடையாது. நீர்ப் பாசன வசதி இல்லாத பகுதிகளில் நிலத் தீர்வை, சர்சார்ஜ், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆகியவற்றோடு பிராந்திய வரிகளாகப் பஞ்சாயத்து வரி போன்றவை வசூலிக்கப்படுகின்றன. தண்ணீர்ப் பாசனம் உள்ள பகுதிகளில் அபிவிருத்தி வரி என்று சொல்லி ஏறத்தாழ பத்து வரிகள் வரை வசூல் செய்கிறார்கள். அபிவிருத்திப் பகுதிகளில் வரியை வசூலிக்க நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். 1955-ம் ஆண்டு தண்ணீர் பாய்ந்திருந்தால் 1965-ம் ஆண்டில் பிரதேச வரிகள் எல்லாம் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை 150 ரூபாய் வரை கொடுக்க வேண்டி வரும்.

தேசியப் பாதுகாப்பு என்ற நிலை இருக்கிறது, ஜனங்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள், அப்படி எதிர்த்தாலும் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக ஏமாந்து விடுவார்கள். தேசியப் பாதுகாப்பு என்ற பேரில் விவசாயிகள் மீது இப்படி வரி போட்டால் அதை எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் கொஞ்சங்கூடத் தயங்கப் போவதில்லை. அதனால் என்ன வந்தாலும் சரி, ஓராண்டில் வாழ்வு பூராவுமே சிறைக்குள்ளே இருப்பதாக இருந்தாலும் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. அமைச்சர்கள் தயவு செய்து கிராமத்திலுள்ள நிலைமையை வந்து பார்க்கவேண்டும். கொஞ்ச நஞ்சம் இருந்த தானியத்தையும் கொள்முதல் என்ற பெயராலே எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். கிராமத்திலுள்ள நிலைமைகளை எப்படியோ காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மனிதாபிமானம் கொண்ட என்னைப் போன்றவர்களால் நிச்சயமாக அந்த நிலைமையைச்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [8th November 1965]

சகித்துக் கொள்ள முடியாது. இந்த நேரத்தில் இந்த வரியைக் கொண்டு வந்திருப்பதை விட வேறு அநியாயமும், அக்கிரமும் கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த வரியை எதிர்த்து விவசாயிகள் போராடுவார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தை உருவாக்குவோம் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கமானது தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் எந்தெந்தப் பகுதிக்கு எப்படி எப்படியெல்லாம் கொஞ்சம் வரிகளைப் போட்டு நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைப்பது போன்று விவசாயிகள் ஏமாறிகளோ கோழைகளோ அல்ல. அவர்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் பக்கபலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் விவசாயிகள் நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் போடக்கூடிய அத்தனை சட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு இருக்கத்தயாராக இருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் தொழிலாளர்களை வேண்டுமென்றால் தூண்டிவிட்டு ஸ்டிரைக் செய்ய வைக்கமுடியும். ஆனால் விவசாயிகளைக் கனம் அங்கத்தினர் அவருடைய இஷ்டத்திற்கு இழுத்து போராட்டமோ, சத்தியாகிரகமோ செய்ய வைக்க முடியாது. இதை நான் விவசாயிகள் சார்பில் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். எவ்வளவு வரி போட்டாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பெரியாறு பகுதியில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்வதற்காக பம்ப் செட் வைத்தும் இன்னும் அரசாங்கம் மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அது மிகவும் வேதனை தரக்கூடிய விஷயம். கோழுவந்தாலில் சென்ற ஆண்டு இரண்டு லட்சம் மூட்டை நெல் வசூல் செய்து கொடுத்தோம். இப்போது விளைச்சலில் கால் பங்குக்கு மேல் கூட, எழாயிரம் டன் மூட்டை வரை வசூல் செய்யக்கூடிய அளவு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீரே இல்லாமல் நடக் கூடிய நிலையில் ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் தண்ணீரைக் கொடுத்து விட்டு எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காமல் இருப்பது வருத்தத்தக்க ஒன்று; விவசாயிகள் மனது புண்படக்கூடிய ஒன்று. தண்ணீரை உடனடியாகக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்.

லெவி பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் கமிட்டியில், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கருக்கு உள்ளாக வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு அந்த வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. அதே போன்று இந்த வரியிலிருந்தும் அந்த அளவு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

8th November 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

‘எங்களை மிரட்டி வசூல் செய்யவேண்டாம்; எம்ர்ஜன்சி சமயத்தில், யுத்த காலம் முடியும் வரையில் எவ்வளவு கேட்டாலும் நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்’ என்று என்னிடம் சில பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாக மதுரை ஜில்லாவில் கொடைக்கானல், தாண்டக்குடி, பண்ணைக்காடு ஆகிய பகுதிகளில் 40,000 ஏக்கரில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வரி போட்டாலும் யுத்தம் முடியும் வரை கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறினார்கள். கீழே இருப்பவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குப் பத்து ரூபாய் வரித் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தோட்டக்கால் விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கருக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். புஞ்சையில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2, 3 ரூபாய் போட்டால் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெரிய விவசாயிகளுக்கு வரியைப் போடுங்கள், சிறிய விவசாயிகளுக்குத் தளர்த்திக் கொடுங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது சென்னையில் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான சைக்கிள்கள் இருக்கின்றன. சைக்கிளுக்கு இருந்த வரியை ஏனோ எடுத்து விட்டார்கள். ஒரு சைக்கிளுக்கு 2 ரூபாயிலிருந்து 4 ரூபாய் வரை வசூல் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு ஒரு சமையும் நீங்கும் என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆஃப் கிளரி ஃபிகேஷன். அம்மையார் அவர்கள் இந்த வரியை எதிர்க்கிறார்களா அல்லது ஆதரிக்கிறார்களா?

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : || கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே முன் மொழிந்திருக்கிற இந்த நிலவரி, நீர்த்தீர்வை உபரி வரி மசோதாவை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். அவர்கள் எவ்வளவுதான் காரணங்கள் சொல்லுவும், என்னதான் சமாதானங்கள், விளக்கங்கள் கூறினாலும் இது தேவையற்ற ஒன்று, நியாயமற்ற ஒன்று, பொருத்தாத ஒன்று, தாங்க முடியாத ஒன்று என்பதுதான் இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பல கோடி ஏழை விவசாய மக்களுடைய கருத்தாகும். || நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரை தாங்குபவர்கள் மீதுதான் வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டதாகும். நில வரியைப் பொறுத்த வரை அதனை முழுதும் நீக்க வேண்டும், நில வரியே இருக்கக் கூடாது. அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தி பெருகும், ஏழை விவசாயிகள் வாழ்வில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்கள். || அப்படிப்பட்ட அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்ட நாங்கள், நெருக்கடி நிலைமையையும், அவசர நிலைமையை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [8th November 1965]

யும் இந்த வரிக்கான காரணங்களாகச் சொன்னாலும், பாதகமான விளைவுகள்தான் இந்த வரியினால் ஏற்படும் என்பதை உறுதியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினமே நான் சொன்னேன், வரி நல்ல வரியாக இருக்கட்டும் அல்லது கேட்ட வரியாக இருக்கட்டும், எந்த வரி போட்டாலும் வரி விதிப்பும் விலைவாசி உயர்வும் இரட்டைக் குழந்தைகள் போன்றது. வரி விதிப்பு என்றவுடனே விலைவாசி உயர்வு என்ற குழந்தையும் அதனுடன் சேர்ந்து பிறந்து விடுகிறது. இது இரண்டும் உடன் பிறப்புகள், சகோதரர்கள். என்ன வரி போட்டாலும் வரி, அதற்கு என்ன சமாதானம் சொன்னாலும் சரி அதனால் ஏற்படுகிற விலைவாசி உயர்வு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று.

11-30
a.m.

உணவுப் பிரச்சினைபற்றி சொல்கிறேன். உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக பெரிய, பெரிய காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். நாம் இன்று இதுபற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்களோடு டெல்லியில் நம் மாநில உணவுநிலை பற்றி விவாதிக்க ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயற்குழு இது பற்றி எல்லாம் பெரிய முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள காலம் பயங்கரமான காலம். பாகிஸ்தானின் படையெடுப்பின் பயங்கர விளைவுகள் இருக்கின்றன. மார்ச் மாதத்தில் பெரியதொரு உணவு நெருக்கடி ஏற்படலாம் என்ற நிலைமைகள் கணிக்கப்படுகிறது. நாம் இங்கு பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது புதிதாக வரி வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நம் பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நேற்றைய தினம் காங்கிரஸ் செயற்குழுவின் கூட்டத்தில் மிகத் தெளிவாக இப்பிரச்சினைபற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தேசபக்தி மிகுந்தவர்கள், சகலவிதமான தியாகங்களுக்கும் தயாராக இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய விதைகள் கொடுக்க வேண்டும், வேண்டிய ரசாயன உரங்கள் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய பண வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற காலதாமதங்களை எல்லாம் நீக்கி உணவுப் பிரச்சினைத் தீர்க்க உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று நேற்றையதினம் நம் பிரதமர் அவர்கள் காங்கிரஸ் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கொடுக்கமுடியாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு ரசாயன உரம் கொடுக்காவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் பண வசதி செய்து கொடுக்காவிட்டாலும் பெரும் அபராதத் தொகை போன்று 1½ கோடி ரூபாயைப் பரிதாபத்திற்குரிய விவசாயிகள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதுபோல் இன்றைய தினம் வரி இங்கு வந்திருக்கிறது. உணவு தான் அநிகரிப்புபற்றி நாம் பேசுகிறோம். ஆனால் உண்மையிலே உணவு தான்யத்தின்மீது விதிக்கிற மறைமுக வரியாகும், இண்டயரக்ட் டாக்ஸாகும் இது.

8th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதனால் நிலைவாசி உயர்ந்தே தீரும். உணவு தானியங்களின்மீது விற்பனை வரி இல்லை, அதை எடுத்துவிட்டோம் என்று வேறு இடங்களில் சொன்னாலும் இது மறைமுகமாக விதிக்கப்படுகிற ஒரு வரியாகும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 15 லட்சம் ஏக்கரா தாளடி, சம்பா போன்ற பயிர்கள் இன்று கருகுகிறது. வாய்க்கால்கள் எல்லாம் வறண்டு கிடக்கின்றன, வயல்கள் எல்லாம் வெடித்துக் கிடக்கின்றன. பெரிய பெரிய அணைகள் எல்லாம் வற்றிக் கிடக்கின்றன. வடிமுனைக் கிணறுகள் திறக்க அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சிக்கு போய் புதுத் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள். வானம் பொய்த்தாலும் தான் பொய்க்காத குலக்கொடி காவேரி என்று சொல்வார்கள் புலவர்கள். வானம் பொய்த்தாலும் தண்ணீர் வருகிற காவேரியில் இன்று தண்ணீர் இல்லை. நெல் எல்லாம் கருகி விட்டது. இந்த ஆண்டு பயங்கரமான நிலை வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, பருவ மழை பொய்த்து விட்டதால். நென்நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கர்கள் அரசியல் நோக்கத்தோடு நம்மை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்கிற நிலையில் பல கமைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற ஏழை விவசாயிகளின்மீது மேலும் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் திரும்பத் திரும்ப விவசாயிகள் மீதுதான் வரிச் சுமையை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், உருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி என்று கிராமங்களில் பழமொழி சொல்வதைப் போல் ஏழை உழவன் தானே அகப்பட்ட ஏமாணி! இந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயினால் நாம் என்ன பெற்று விடப் போகிறோம். ஆனால் இந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்குப் பின்னால் எவ்வளவு வியர்வை இருக்கிறது. எவ்வளவு சத்தம் இருக்கிறது, எவ்வளவு உழைப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பணம் சாகசக்காரர்களின், மேனூமினுக்கிகளின், சோசுகுவாழ்வுக்காரர்களின் பணம் அல்ல, இது கள்ளப்பணம் அல்ல, இது கறுப்பு மார்க்கட்டில் வந்த பணம் அல்ல, வரியை ஏமாற்றும் எத்தரர்களின் பணம் அல்ல, வேயிலிலும், சேற்றிலும், வயலிலும், வாப்பிலும் நன்று கொண்டு இருக்கிற விவசாயிகளின் பணத்தை, இந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயை தேசபக்தியின் பெயரால் எடுத்துக் கொள்வதாக காரணம் சொல்வது என்பது அவ்வளவு சரியானதல்ல பொருத்தமானதல்ல. தேசபக்தி என்பது புனிதமான ஒன்று. அது ஆளும் கட்சினருக்கு மட்டுமே சொந்தமான ஏகபோகப்பொருள் அல்ல. நாம் எல்லோரும் இந்த நாட்டின் குடிமக்கள்தான். நம் முதாதையர்கள் இங்கு தான் பிறந்தார்கள், இங்குதான் இறந்தார்கள். நாமும் இங்குதான் பிறந்தோம், இங்குதான் புதைக்கப்படப் போகிறோம். நம் குழந்தைகளும் இங்குதான் பிறந்தன—பிறக்கப்போகிறார்கள். எனவே, நம் எல்லோருக்கும் தாயகம் இந்தத் திருநாடு. குடியானவர்களின் பிள்ளைகள்தான் இன்று போர்க்களத்தில் போரிட்டு தங்கள் இன்னுயிரை அர்ப்பணிக்கிறார்கள். இந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அவசியம் வேண்டுமானால் வேறு வரி கொண்டு வாருங்கள். வரி வேண்டாம் என்ற நிலைமை அல்ல. விவசாயிகள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [8th November 1965]

ஏற்கனவேயுள்ள சுமையைத் தாங்க முடியாமல் இருக்கிற நிலையில் வேறு என்ன மார்க்கங்கள் உள்ளன என்பது பற்றி யோசித் தார்களா, வேறு விதத்தில் ஏற்பாடு செய்ய முடியாதா, செய்திருக்க முடியாதா? திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இனிப் பான வார்த்தைகள் கூறுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்டித் தருகிறோம், குடிதண்ணீர் தருகிறோம், பாதைகள் அமைத்துத் தருகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நேற்று கூடக் கேட் டேன். எவ்வளவு கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறீர்கள், எவ்வளவு காரியங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். சிக்கனம், சிக்கனம் என்று சொன்னால் நிர்வாகத்தில் ஏதாவது சிக்கனத்தை மேற்கொண் டோமா? நம் முதல் மந்திரி அவர்கள் நேற்று டில்லியில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், இங்கு ப்ரொக்யூர்மெண்ட் எல்லாம் செழுமையாக நடந்தது, வங்காளத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் இதைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்கள் என்று. நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் நம் தானியக் கொள்முதல் பற்றி வர்ணிக்கிறார்கள், Procurement without tears என்று, கண்ணீர் இல்லாமல் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வித் ப்ளட், ரத்தம் கசிய பல கஷ்டங்களை மேற் கொண்டுதான் ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே தவிர இது எல்லாம் சரியான வர்ணனையா?

நிர்வாகத் துறையில் சிக்கனம் சிக்கனம் என்று பேசுகிறோம். சிக்கனம் எங்கே இருக்கிறது? பட்ஜட் உரையில் வார்த்தையாகப் பார்க்கிறோம். எந்தத் துறையில் சிக்கனம் வந்தது? ஏராள மான விரயங்கள் ஏற்படுகின்றன. சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் உள்ள சில செலவுகளைக் குறைத்தால் இந்த 1½ கோடி ரூபாய் கிடைக் காதா? பெரிய கார்களில் போகிற மந்திரிகள் சிறிய கார்களில் போகக் கூடாதா? மந்திரிமார்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தைக் குறைக் கக் கூடாதா? வேறு ஆடம்பரமான செலவுகளைக் குறைக்கக்கூடா தா? எவ்வளவோ காரியங்களை எவ்வளவோ ஆர்ப்பாட்டமாகச் செய்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் சொல்ல நேரம் இல்லை, அவற்றை எல்லாம் குறைக்கக் கூடாதா, வேறு காரியங்களில் ஏன் சிக்கனம் செய்யக் கூடாது? திரும்பத் திரும்ப விவசாயப் பெருங்குடி மக்க ளின்மீது தான் சுமையா? இந்த மசோதா வாபஸ் பெற வேண்டிய ஒரு மசோதா. தேசபக்தி, நெருக்கடி என்ற காரணங்கள் எவ்வளவு தான் ஆயிரம் சொன்னாலும் இது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை வாட்டி வைக்கும், கசக்கிப் பிழியும் மசோதாவாகும். நண்பர் திரு. மாதவன் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புங்கள் என்று அதுகூடச் சரியானதல்ல. இதை இப்போதே திருப்பி வாபஸ் பெறவேண்டும். நேற்றைய முன்தினம் வியாபாரிகளுக்காக விற்பனை வரி மசோதாவை வாபஸ் பெறவில்லையா? அவர்களுக்காக விட்டுக் கொடுத்தவர்கள் இந்த விவசாயிகளுக்காகவும் ஏன் செய்யக் கூடாது? விவசாயிகள் என்ன அப்பாவிகளா, அவர்கள் என்ன துரோகமானவர்களா? அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியதில்லையா? இந்த 1½ கோடி ரூபாயில் என்ன வந்துவிடப் போகிறது? ஆனால் இது எவ்வளவு பேர்களுக்கு துன்பத்தைத்

8th November 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தருகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்தான் விதிக்கப்படுகிற வரி உணவு தானியங்களின் மீது விதிக்கப்படுகிற மறைமுகமான வரியாகும். இதனால் விலைவாசி உயரத்தான் செய்யும், அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. உணவில் தன்னிறைவு பெற வேண்டும், அதற்காகக் கிணறுகள் வெட்டப் போகிறோம், இந்த மாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இப்படிச் செய்தால் அது சரியல்ல, நியாயமுமல்ல. இந்த நாட்டில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நாம் இன்னும் உற்சாகம் அளிக்கவேண்டும். சோம வாரம், திங்கட்கிழமை பட்டினி இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பட்டினி கிடக்கத்தான் போகிறோம், ஏற்கனவே நாம் அரைப்பட்டினி, கால்ப்பட்டினி தான். பட்டினியால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு பரிசாரம் தேடி விடமுடியுமா? ஒரு உறுதி வேண்டாமா? ஆக, ஒரு காரியம் செய்வதில் உறுதி வேண்டும் என்பதை மனதில் இருத்தி இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு நில் வரியே இல்லை என்ற குறிக்கோளை நோக்கி நாம் நடைபோட வேண்டும். தாங்குகிறவர்கள்தான் வரி போடுங்கள். கறுப்புப் பணம் 5,000 கோடியில் கொஞ்சம் எடுக்கக் கூடாதா? கள்ள லாபக்காரர்கள், வர்த்தக முதலீடுகள் இவர்களிடமிருந்து பெறக் கூடாதா? விவசாயிகளிடத்தில் இந்தக் கொடுமையான சோதனை தேவை இல்லை, அமைச்சர் அவர்கள் கவலையுடன் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். விற்பனை வரி டிமிக்கி கொடுக்கிறவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய ரூபாய் 30 கோடி வரும். வியாபாரிகள் சொன்ன வார்த்தைக்கிணங்க, நாங்கள் இனிமேல் செய்ய வில்லை என்று உறுதிமொழி சொன்னவுடன் விற்பனை வரியை எமாற்றப்பவர்களைப் பிடிக்கும் மசோதா வாபஸ் பெறப்பட வில்லையா? அதைப்போலவே ஏன் இந்தச் சட்டத்தையும் வாபஸ் பெறக்கூடாது? அவ்விதம் வாபஸ் பெறவில்லையென்றாலும் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி அதைப் பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்திற்காக அனுப்புங்கள். இதில் வரக்கூடிய வருமானத்தை வேறு வழியில் பெறுவது பெரிய காரியமல்ல. நேர்மாராக விவசாயிகள்மீது விதிக்கின்ற இந்த வரி பெரிய சமையாக இருக்கிறது. அது நியாயமானது அல்ல. இன்றைய நெருக்கடி நிலைமையில் இது விவசாயிகளுக்குப் பெரிய சமையாக இருக்கும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நெருக்கடியின் காரணமாக இன்றைக்கு எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (புயிர்கள் எல்லாம் வாடி விட்டன, நதிகள் எல்லாம் பொய்த்துவிட்டன) இதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று விவசாயிகள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் மேலும், மேலும் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய்க்காக—அபராதத் தொகைபோன்று—இந்த வரியை விவசாயிகள் தலையில் போடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வரி மசோதாவை உடனே திருப்பிப்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[8th November 1965]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இச்சட்டத்தினை, வரி உயர்த்துகின்ற இந்தச் சட்டத்தினை, நான் கடுமையாக எதிர்த்தேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகத் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற உணவு உற்பத்தி நிலைமை பாதிக்கப்படும் என்பதனை இங்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாகிஸ்தான் யுத்தம் தொடுத்த தற்குப் பின்னால் இப்போது எங்கு பார்த்தாலும், எதற்கெடுத்தாலும் பாகிஸ்தானைக் காட்டிப் பேசி வருவது ஒரு ஸ்பான்ஸியாக இருக்கிறது. எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், எந்த வரி விகிதத்தை மாற்றி அமைத்தாலும் மந்திரிகள் பாடுகின்ற ராகம் எம்ஜெஸ்ஸி ராகத்தைச் சேர்த்துத்தான் பாடுகின்றார்கள். சரித்திரத்திலே காணாத அளவுக்கு நமது சட்டமன்றத்தில் இவர்கள் வரியைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அடுத்த பட்ஜெட் ஸெஷன்ஸ் வரப்போகிறது, அதற்கு முன்னாலேயே சுமார் 8½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சென்னை சட்டமன்றத்தில் சரித்தலேயே முதல் முதலாக இவ்வளவு உயர்த்த அளவுக்கு மந்திரிகள் வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த வரிகளை முறையாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் கொண்டு வரலாம். ஆனால் இவர்களுக்கு—இந்த மந்திரிகளுக்கு மார்ச் மாதம் என்று தொடங்கிய உடனேயே தேர்தல் ரூபாகம் வந்தாலும், மக்களுடைய மனக்கண்ணிலிருந்து எப்படித் தப்பித்துக்கொள்வது என்று பார்த்து, சீக்கிரத்திலேயே இந்த வரிகளைப் போட்டுவிடலாம் என்று எண்ணித்தான்—நான் தேர்தலில் இன்னும் வெற்றி பெற வேண்டும், வெற்றி பெற்று மந்திரிகள் மந்திரிகளாக வரவேண்டும், இன்னும் ஆளும் கட்சி ஆளும் கட்சியாகவே வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் இதை இவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். இல்லையென்றால் இதை ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே போட்டிருக்கலாம், இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இப்போது திடீரென்று இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்தால், இது நடைபெறுகின்ற காரியமா பட்ஜெட் போடுகின்ற தேர்தலில் இதைக்கொண்டு வந்தால் என்ன சங்கடம் ஏற்பட்டுவிடும்? எதற்கெடுத்தாலும் பாகிஸ்தானைக் காட்டுகிறார்கள், காஷ்மீரைக் காட்டுகிறார்கள். இங்கு இவர்கள் காட்டுவது மட்டுமல்ல, ஹோட்டலில் சென்று பருப்பு எங்கே என்று கேட்டால் அவர்களும் பாகிஸ்தானைத்தான் காட்டுகிறார்கள். பருப்பு என் இல்லை என்றால் பாகிஸ்தானைக் காட்டுகிறார்கள், கத்தரிக்காயைக் கேட்டால் காஷ்மீரைக் காட்டுகிறார்கள். இதே போன்று நமது மந்திரிகளும் பாகிஸ்தானையும் காஷ்மீரையும் காட்டுகிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமையைச் சரிவா சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்றார்களா? நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'சட்டம் கொண்டு வந்த சமயத்தில் விற்பனை வரியின் மூலமாக ஐந்து கோடி ரூபாய் கிடைக்கும், இதற்காக நாம் சட்டத்தைப்போட்டு அமல் நடத்தும்போது, ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் வராமல் போய்விட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப்போனால் இன்னும் காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே, தற்போது

8th November 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இதைக் கைவிட்டுவிடலாம் என்று சொல்லி கைவிட்டார்கள். எத்தகாகக் கைவிட்டார்கள்? வியாபாரிகள் எதிர்க்கிறார்கள், வியாபாரிகள் சங்கங்கள் எதிர்க்கின்றன, இவர்கள் எல்லாம் சரியாக ஒத்துணைத்தால் ஐந்து கோடி ரூபாய் வந்துவிடும் என்று என்னுடைய வாபஸ் பெற்றுவிட்டார்கள். இதைப்போன்று விவசாயிகளுடைய நிலைமையை யார் வந்து சொல்லுகிறார்கள். இதன் மூலம் ஒரு கோடி 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு போருக்காக என்ன செய்யப்போகிறார்கள், பட்டாளத்திற்குச் செருப்பு தைத்து அனுப்பப்போகிறார்களா? அல்லது சட்டை தைத்து அனுப்பப் போகிறார்களா? அல்லது துப்பாக்கி வாங்கி அனுப்பப் போகிறார்களா, அல்லது ஜீப் வாங்கி அனுப்பப்போகிறார்களா, என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? விவசாயியின் தலை சமையை அதிகாரிப் பதற்கு பாகிஸ்தானை காட்டி இந்த வரிவிதிப்பைக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது நியாயமா என்று தான் கேட்கிறேன். அதிலும் எந்தக் காலத்தில் இந்த வரியைப் போடுகிறார்கள்? அமெரிக்கா உணவை அனுப்ப மாட்டேன் என்கிறது, ஆஸ்திரேலியா நான் கோதுமையை அனுப்ப மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறது, உலக நாடுகள் அத்தனையும் நாங்கள் உணவு அனுப்புவதை நிறுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லுகின்றன. இந்த நிலையில் இந்தியாவில் பல மாநிலங்களிலும், பல நகரங்களிலும் கட்டாய ரேஷனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் மூன்று மணிக்கு மேல்—சென்னையில் இருக்கின்ற என் போன்றவர்களுக்கு ஹோட்டலில் சென்றால் உணவு கிடையாது, வேறு வழியும் கிடையாது, பட்டினி கிடக்கவேண்டியது தான். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஏன் உணவு உற்பத்தியின் மீது கை வைக்க வேண்டும். உண்மையில் இவர்கள் தங்கள் கொள்கையைச் சரியாக புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள், 'ஜெய் கிலான்', 'ஜெய் ஜவான்' என்று சொல்லுகிறார்கள். போர் முனையிலிருக்கும் ஜவானின் வெற்றி ஏர் முனையில் இருக்கும் விவசாயிகளுடைய கையில் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் இன்றையதினம் ஊக்கத் தோடும் ததரியத்தோடும் நல்ல மனதோடும் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் காஷ்மீரையும் பாகிஸ்தானையும் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, இப்போது 'ஜெய் கிலான்' 'ஜெய் ஜவான்' என்ற கோஷங்கள் எங்கே போய்விட்டன? இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு 'விவசாயி ஒழிந்து போ' என்ற நிலையில் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு கோடி 60 லட்சம் ரூபாயை மீதி காட்ட முடியாதா? எம்ப்ளோய்மென்ட் என்ற பெயரில் இந்தத் தொகையை மிச்சப்படுத்த முடியாதா? இதைத் தவிர்க்க முடியாதா? பத்துப் பாலங்கள் கட்டுவதை நிறுத்த முடியாதா? பத்துப் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதை ஒத்திப்போடுவதின் மூலம் இதை மீதப்படுத்த முடியாதா? அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை குறைப்பதின் மூலமாகவும், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுடைய

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [8th November 1965]

சம்பளத்தை ஓரளவுக்குக் குறைத்துக்கொள்வதின் மூலமாகவும் மிச்சப்படுத்த முடியுமா? இன்றையதினம் ஊதாரிச் செலவுகள் எத்தனையோ செய்யவில்லையா? வேண்டுமென்றால் ஆயிரக்கணக்கான உதரானங்களை நான் காட்டுவேன். பிளாக்குகளில் என்ன செய்கிறார்கள்? பிளாக்குகளுக்காகக் கொடுக்கப்படும் ஜீப் எங்கே போகிறது? எவற்றுக்கு உபயோகப்படுகிறது? கோழிகள் மாற்று முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது, கிடாக்கள் மாற்றுமுறையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு இவை பயன்தரக்கூடியவையா? லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்ற பெயராலும் கிராம கைத்தொழில் என்ற பெயராலும், கதர் அபிவிருத்தி என்ற பெயராலும் விரயமாகின்றன. இவற்றையெல்லாம் ஏன் மிச்சப்படுத்தக்கூடாது? இதைவிட்டு விட்டு ஒரு பக்கத்தில் ரேஷன் கொண்டுவந்து, அவுன்ஸ் என்றில்லாமல் உணவை நிறுத்திக்கொடுக்கிறார்கள். திங்கட்கிழமை உண்ணாவிரதம் இரு என்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு இன்னொரு பக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு வரியையும் போட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் எத்தனையோ வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, தண்ணீர் வரியை உயர்த்தி இருக்கிறோம். நிலவரி 25 சத விதம் உயர்வு, டிராக்டருக்கு வரி, டிராக்டருக்கு வாங்கவேண்டிய பொருள்களுக்கு வரி, இவ்விதம் விவசாயிகள் பயன்படுத்துகிற பொருட்களுக்கு எல்லாம் வரி என்று உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்கள் எப்படி உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தப்போகிறார்கள். ஆலை முதலாளிகள், பஞ்சாலை முதலாளிகள் வந்து, நாங்கள் இத்தனை அளவுக்கு மூலதனம் போட்டிருக்கிறோம். இத்தனை அளவுக்கு நூலை நூற்கின்றோம், வேஜ் கமிஷன்படி சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, எங்களுக்கு லாபமும் நஷ்டமும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று புறையிட்டால், அவர்களுக்கு லாபத்தைப் பெருக்குவதற்காக வழிவகை செய்து கொடுக்கிறீர்கள், அவர்கள் காஸ்ட் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். பஸ் முதலாளிகள் சர்க்காரிடம் வந்து எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை, கட்டணத்தை உயர்த்திக்கொடுங்கள் என்று கேட்கும்போது உயர்த்திக் கொடுக்கிறீர்கள். தொழிற்சாலை வைத்திருக்கின்றவர்கள் வந்து எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கிறீர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யும்போது, விவசாயிகளுடைய வசதிகளை யார் கவனிப்பது? மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் இரண்டு ரூபாய் கூலியாக இருந்தது, இப்போது 2½ ரூபாய் கூலி, இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் 2 ரூபாயாக இருந்த ஏர் இன்றைய தினம் 2½ ரூபாயாக இருக்கிறது. எப்படி விவசாயிகள் வாழ முடியும்? உற்பத்திச் செலவு ஒரு பக்கத்தில், ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் வானம் பொய்த்துவிட்டது, ஒரு பக்கத்தில் நதிகள் எல்லாம் வறண்ட நிலையில் இருக்கின்றன. இவ்விதம் இயற்கையும் விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்கிறது. ஆதோடு

8th November 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

செயற்கையாக இருக்கின்ற மந்திரிகளும் சேர்த்து விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள் என்றுதான் நான் குற்றஞ்சாட்டுவேன். ஐந்து கோடி வருமானம் வரக்கூடிய சட்டத்தை வியாபாரிகளுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெறுவதற்காக வாபஸ் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இதன் மூலம் ஒரு கோடி 60 லட்சம் ரூபாய்தான் சிடைக்கும் என்று சொல்கிறீர்கள், அப்படியானால் தயவு செய்து இந்தச் சமயத்தில் ஏன் இதை ஒத்தி வைக்கக்கூடாது? எம்ர் ஜென்னி முடியும் வரையில், நம்முடைய உணவுப் பிசாளை திருகின்ற வரையில் இந்தச் சட்டத்தை ஒத்தி வைக்கவேண்டும், அதுவரையில் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று நான் சொல்லுவேன். விவசாயிக்கு என்றைக்குமே குரல்கிடை யாது. அவனுக்கு இருக்கிற குரல் எல்லாம் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை தான். அந்தக் குரல் கூட பணத்தின் மூலமாக, பதவிகள் மூலமாக, பெரும் உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக அவர்கள் கைகளால் குரல்களை நெறிக்கப் படுகிறது தேர்தல் சமயத்தில். அவனைப் பற்றிப் பேசு யார் இருக்கிறார்கள்? வியாபாரிகளைப்பற்றிப் பேச வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள், தொழிலதிபர்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வணிகச் சிமான்கள் இருக்கலாம். விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேச நாதியில்லை, சட்ட மன்றமும் கவனிக்கவில்லை என்றால், இந்த நாட்டிலே இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற திட்டம் மட்டும் போதாது, ஒரு நாள் பட்டினி அல்ல, மூன்று நாட்கள் பட்டினி கிடக்கும் அளவுக்குத்தான் நாட்டைக் கொண்டு போகும். தயவு செய்து யோசித்துப் பாருங்கள். அனாவசியமாகச் செலவு செய்வதை மிச்சப்படுத்துங்கள். வேண்டுமென்றால் கட்டடம் கட்டும் திட்டங்களையும், பெரிய பெரிய திட்டங்களையும், உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு சம்பந்தநிலைவாத திட்டங்களையும் யுத்த காலத்தை யொட்டி ஒத்தி வையுங்கள். அதன் மூலமாக வேண்டிய அளவுக்குச் சரிக் கட்டலாம். யாரைக் கேட்டாலும் அப்படித்தான் சொல்லு வார்களே தவிர இந்த வரியை ஒரு விவசாயிகூட ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அதிக மான பேர்கள் இதில் பேசவில்லை. அதற்குக் காரணம், அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றால் அவர்கள் கிராமத்திற்குச் செல்ல முடியாது; தங்களுடைய தொகுதிக்குச் செல்ல முடியாது. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இதை மனதார வர வேற்றால், 1967 தேர்தலில் மக்களிடத்தில் செல்ல முடியாது. ஆகையால்தான் வாய் மூடி மௌனியாக இருக்கிறார்களே தவிர வேறு அல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் இதனை நன்கு உணரவேண்டும். இந்தத் தமிழக சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களுடைய உணர்ச்சிகளை, விவசாயிகளுடைய உணர்ச்சிகளைப் புறக்கணிக்காமல் இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டும். அப்படி வாபஸ் பெற முடியவில்லை என்றால் தயவு செய்து மக்கள் அபிப் பிராயத்திற்கு விடவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டம் மிகவும் கொடுமையானது, சமயத்திற்கு ஒவ்வாதது, ஆகவே இது கைவிடப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[8th November 1965]

*திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, போர் நெருக்கடி காரணமாக அரசாங்கத்திலே தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் செலவுகளைச் சமாளிக்கப் பல புதிய வரிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகள் மீது சுமத்தியிருப்பதைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அவசர கால நெருக்கடி காலத்தில் நமக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டு, அதற்குப் பணமும் தேவைப்படுகிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் நமது பிரதமர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் 'ஜெய் ஜவான், ஜெய் கிஸான்' என்று எழுப்பி இருக்கிற குரலுக்கு சற்று நாம் மதிப்பு அளிக்க வேண்டும். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற போர் வீரர்களையும் மதித்து அவர்களுக்கு என்னென்ன உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமோ அத்தனையையும் செய்ய நாடு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளை அந்தத் தொழிலில் மேலும் மேலும் ஈடுபடுத்தி ஊக்கம் அளிக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையும் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் மீது சுமத்தப்படுகிற வரியானது ஏற்கெனவே இருக்கிற பளுவை இன்னும் அதிகப்படுத்துமேயொழிய, அவர்கள் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்காது என்பதை உணர வேண்டும். நமக்குப் பணம் தேவை. விவசாயிகள் மீது சுமத்தும் வரிகளைக் கொண்டுதான் அதைப் பெற வேண்டும்? எத்தனையோ வழிகளில் அரசாங்கம் நினைத்தால் தன் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாம் பணத்தை எந்தெந்த வகைகளில் செலவழிக்கிறோம், எந்தெந்த இடங்களில் மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து, ஓரளவேனும் கட்டுப்படுத்தினால் பெரும் பகுதியை மிச்சப்படுத்த முடியும். பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது வட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் விரயம் ஆக்கப்படுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதைக் கட்டுப்படுத்தி, செலவு செய்வதைச் சீராகச் செம்மையாகச் செய்தால், நிச்சயமாக இப்போது செலவு செய்வதைவிட 25 சத வீதம் மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று திட்டவட்டமாகக் கூற முடியும்.

அதே போலத்தான் தேவையற்ற விதத்தில் பல இலாகாக்களை இயக்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக எடுத்துச் சொன்னால் இந்த கதர் இலாகா அவைகளில் ஒன்று. அது எந்த அவுக்குத் தேவை என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதில் செலவு செய்யும் பணத்தை மிச்சப்படுத்தினால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அது மிகுதியாக இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல கைத்தறி இலாகா, அந்த இலாகாவையும் நிறுத்தி விட்டு, அதையும் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா பார்த்துக் கொள்ளும்படி வைத்தால் அதனால் மிச்சம் ஏற்படும். அதே முறையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தேவையற்ற இலாகாக்கள் பல இருக்கின்றன. இவைகளை நிறுத்தி வைத்தால் இந்த நெருக்கடி காலத்தில் பணத்தை மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

8th November 1965] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அண்டை மாநிலங்களான மைசூர் மாநிலம், கேரள மாநிலம் இவைகளில் தீவிரமாக நடத்தி வந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை சற்று தளர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அதை ஏன் நாமும் கையாளக் கூடாது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மது விலக்கைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், மது விலக்குச் சட்டம் நூற்றுக்கு நூறு சரிவர நடைபெறவில்லை, நல்ல பலனும் இல்லை என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மது விலக்கு நூற்றுக்கு நூறு வெற்றி பெறவில்லை என்று சொல்லுவதை நான் முற்றிலும் மறுக்கிறேன். மது விலக்குத் திட்டத்தினால் எண்ணற்ற மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்றால், எதை வேண்டுமானாலும் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அவ்வளவு தான்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: இன்று காலைப் பத்திரிகையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, சென்னை நகரத்தில் கழிந்த வாரத்தில் மட்டும் 562 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தி இருந்தது. அதன் கருத்து என்ன? அதன் பொருள் என்ன? மது விலக்கு வழக்குகள் என்றால் என்ன? வழக்குகளில் காணும் குற்றவாளிகள் எல்லோரும் மது அருந்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் இருக்கிற மதுவிலக்கைச் சற்று தளர்த்தி ஓரளவேனும் புகுத்தினால் நல்ல வருவாய் ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல. இந்திய நாடு ஏக நாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரேமாதிரியான சட்டங்களே இருக்க வேண்டுமல்லவா? இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு சட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். ஒரே நாடு என்றால், மது விலக்கு என்றால் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரேமாதிரி இருக்க வேண்டுமல்லவா? மைசூர் மாநிலத்தில் ஒரு சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு, கேரள மாநிலத்தில் ஒரு சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, நம் மாநிலத்தில் வேறு ஒரு சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு உள்ளதாக இருக்கிறது. அதனால் நம் மாநிலத்தின் பணம் அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போக வழி ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் நல்லபடியாக சிந்தித்துப் பார்த்து அதைத் தளர்த்தினால் நல்ல வருவாய் ஏற்படும். விவசாயிகள் மீதும் கூட ஒரு வரியைப் போட்டுத் திணிக்காமல் இருக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து அதை சத்து செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, விவசாயிகள் மீது இப்போது விதித்திருக்கும் வரியைப் போடாமல் இருப்பது நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த விவசாயியை எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்றைய தினம் அழாத விவசாயியே இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும். கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் ஏன் போன்றவர்களுக்குத்தான் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் தெரியும். நெல்லை விற்கும்போது கட்டுப்பாடு விலை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [8th November 1965]

மூட்டை நெல் 22 ரூபாய் சொச்சம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூட்டை நெல்லை விவசாயி 45 ரூபாய்க்கு விற்குல், அதை அரிசியாக மாற்றி மூட்டை 56 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். 11 ரூபாய் லாபம் இருக்கிறது அரசாங்கத்திற்கு. விற்கும்போது ஒரு விலைக்கு விற்கவும், வாங்கும்போது குறைந்த விலைக்கு வாங்குவதாகவும் இருப்பதால் விவசாயி கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறான். அதே நேரத்தில் அவன் வாங்கும் பொருள்களின் விலையைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஒரு சாக்கு நெல்லைக் கொடுத்து மாட்டுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய புனிய விதையை வாங்க முடியாது. ஒரு சாக்கு நெல்லைக் கொடுத்து ஒரு சாக்கு பின்னாக்கு வாங்க முடியாது. ஒரு சாக்கு நெல்லைக் கொடுத்து ஒரு சாக்கு பருத்தி விதை வாங்க முடியாது. இந்த நிலையில் மேலும் மேலும் விவசாயிகள்மேல் வரிப் பளுவைச் சுமத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெல்லிபேர் ஸ்டேட் என்று சொல்லக்கூடிய எந்த அரசாங்கமும் வரி இல்லாமல் தேசத்தை செழுமை பெறக் செய்ய முடியாது. வரி விதித்துத்தான் ஆக வேண்டும். வரி விதிக்கிறபோது வெல்லிபேர் ஸ்டேட்டுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்பதைத்தான் அதிகமாக நாம் அதில் ஊன்றி ஆராயவேண்டும். எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் பேசுகையில் கத்தரிக்காய் கடைக் காரர் முதல் மந்திரி வரையில் எமெர்ஜன்ஸி என்ற பெயரை வைத்து வரி என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படித்தான் இருக்க முடியும். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நெருக்கடி நிலைமையில் தேசத்தில் யுத்தம் என்ற கோஷத்தைத் தவிர வேறு ஒரு பேச்சுக்கும் இடமில்லை, இடமே இருக்க முடியாது என்பதை நண்பர் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யுத்தம் என்று சொன்ன உடனேயே மக்களுடைய கண்ணோட்டம் அத்தனையும் யுத்தத்தில்தான் இருக்க முடியும். சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற ஒவ்வொருவரும், தேசத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் யுத்தம் என்பதைத் தவிர மற்றொன்றை அவர்கள் சிந்திக்கவே முடியாது. ஆகவே, செருப்பு வாங்கிக்கொடுத்தோமா அல்லது கத்தரிக்காய் வாங்கிக்கொடுத்தோமா என்றெல்லாம் பேசுவதைப்பற்றி என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திலிருந்தும், இந்த தேசத்திலிருந்தும் போடப்படுகின்ற வரிகள் மூலம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு சிறிய இயந்திரத் தொழிற்சாலை இருந்தால்கூட, அங்கிருந்து போர் வீரர்களுக்கு என்னென்ன போர்கருவிகள் வேண்டுமோ அவைகளெல்லாம் செய்து அனுப்பப்படுகின்றன என்பதை நண்பர் அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. ஒரு சிறிய பட்டறையாக இருந்தால் கூட, அந்தப் பட்டறையில் போர்கருவிகள் செய்யப்பட்டு யுத்த வீரர்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஆமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் நாடுகள் இந்தியாவை 'பிளாக்மைல்' பண்ணும்பொழுது இடுப்பை ஒடிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்

8th November 1965] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

பொழுது, நமது தேசம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது என்றால், இந்த தேசத்திலேயே யுத்த தளவாடங்கள் செய்யப்பட்டு போர் வீரர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டால்தான் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். யுத்தத்திற்கு வேண்டிய தளவாடங்கள் அத்தனையும் செய்து அனுப்பியாக வேண்டும். யுத்த வீரர்களுக்கு வேண்டிய போர்கருவிகளைச் செய்து கொடுப்பது ஒன்றுதான் இப்பொழுது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதற்காக வேண்டுமானால் அத்தனை திட்டங்களையும் நிறுத்திவிடுங்கள், அத்தனையையும் நிறுத்திவிடுங்கள். 'வார் ஸ்லோகன்' யுத்த கோஷம் ஒன்றுதான் இருக்க வேண்டும். அத்தனை திட்டங்களை வேண்டுமானாலும் நிறுத்திவிடுங்கள். தேசத்தினுடைய சுதந்திரம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுதான் இப்பொழுது நம் முன்னுள்ள பிரச்சனை. தேசத்தினுடைய சுதந்திரத்தைக் காக்க வேண்டியது ஒன்றுதான் இப்பொழுது நம் முன்னால் இருக்க வேண்டியது. அதை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம், வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் நினைக்கும் பொழுது மனது சங்கடமாக இருக்கிறது. மற்றபடி "பிராட் பேஸிஸில்" எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகளுக்கு வரி போடுவது சரியா, இல்லையா என்றால் சரியில்லை என்று சொன்னாலும் கூட சொல்லலாம். ஆனால் "விவசாயிகளிடமிருந்து ரூ. 1½ கோடி வசூலிக்கிறீர்களே, 'ஜெய் கிஸான்' என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறீர்களே, அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்" என்று கேட்டால், அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. "ஜெய் கிஸான்" என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், ரூ. 1½ கோடி வரி போடப்போகிறீர்கள், அப்படி வரி போடுகிறபொழுது விவசாயிகளுக்கு 1½ கோடி ரூபாயைப் போன்று எத்தனை கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்யப்போகிறீர்கள், எப்படிச் செலவு செய்து விவசாயத்தைப் பெருக்கப் போகிறீர்கள்" என்று கேட்கலாம். அப்படிக் கேட்டு, அதற்குரிய ஸஜெஷன்ஸ் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். 'வார் ஸ்பீட்டிங்', விவசாயம் இரண்டையும் ஒன்றாக வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஒரு கிணறுக்கு ரூ. 1,000 கொடுத்தால், ரூ. 2,000 கொடுத்தால், இப்பொழுது ஒரு கிணறுக்கு ரூ. 5,000 கொடுக்கிறோம். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் உபமான்யக் கோரிக்கை விவாதத்தின்பொழுது எனக்கு விளக்கம் தரவேண்டும். மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் 10,000 கிணறுகள் வெட்டப்போவதாக ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கிறார்; அதே மாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் 10,000 கிணறுகள் வெட்டப் போவதாக அறிக்கை கொடுக்கிறார்; அதேமாதிரி தஞ்சாவூர் கலெக்டரும் சொல்லுகிறார். கலெக்டர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதுபோல் சொல்லுகிறார்கள். பட்ஜெட்டில் பார்த்தால் ரூ. 3 கோடி சொச்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கலெக்டர்கள் கொடுக்கும் ஸ்டேட்மெண்டுகளை வைத்து அப்பாக்கஸிமேட்டாக பார்த்தால் கூட ரூ. 5 கோடி வரையில் செலவு செய்ய இருக்கிறோம் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே, ரூ. 1½

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [8th November 1965]

கோடிக்கு வரி போடப்போகிறோம், ரூ. 5 கோடி விவசாய மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு, ஸப்ஸிடியாகவோ, லோனாகவோ கொடுப்பதற்கு கஜானாவில் பணம் இருந்தால்தானே கொடுக்க முடியும். கஜானாவுக்கு பணத்தை வரவழைத்து அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிறோம் விவசாயிகளுக்கு.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: “ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் கிளாரிபிகேஷன், ஸார்”. ரூபாய் 5 கோடி விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது கடன் தானே, இனம் இல்லையே . . .

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கடன் கொடுப்பது பற்றி ரொம்ப சலபமாகப் பேசி முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக இந்தக் கடன் கொடுக்காத காரணத்தினால்தான் விவசாயமே ஸ்தம்பித்துப் போயிருக்கிறது. இந்தக் கடனைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் எத்தனையோ துறைகளிலும் முயற்சி எடுத்து, இந்தக் கடனை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. திரு. கோசல்ராம் அவர்கள், மதுரை கலெக்டர் 10,000 கிணறுகள் வெட்டப்போவதாகச் சொல்லுகிறார், தஞ்சாவூர் கலெக்டர் 10,000 கிணறுகள் வெட்டப்போவதாகச் சொல்லுகிறார், கிணறுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற மான்யம் எவ்வளவு என்ற முறையில் பேசினார்கள். சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில் பார்த்தால் தெரியும், 10,000 கிணறுகள் மொத்தமாக உடனடியாக வெட்டுவதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகமாக நிதி பெறக்கூடிய முறையிலே ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திற்கு பணம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம். இப்பொழுது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்கு போயிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதற்காக பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி கிடைக்கும் பட்சத்தில் இந்த வருஷம் அதிகமாக ஏறத்தாழ 30,000 கிணறுகள் வெட்ட முடியும் என்ற சூழ்நிலையில் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நிதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் கடன் என்று சொன்னார். கடனாக இருக்கட்டும், ஸப்ஸிடியாக இருக்கட்டும். விவசாயிகள் ரூ. 10-க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்குகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விட முடியுமா? கிராமப்புறங்களில் சாதாரணமாக ரூ. 10-க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி வாங்கி பணம் பிடுங்குகின்ற கொள்ளைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளை அவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கு ரூ. 5,000 ஒரு தனி மனிதனுக்கு கடன் கொடுத்து, குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்து, அதை அரசாங்கம் 10 வருஷம், 16 வருஷத்தில் திருப்பி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதற்கு கஜானாவில் இருக்க வேண்டுமே, சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப் பைசில் வரும். கஜானாவில் பணம் இருந்தால்தானே விவசாயி

8th November 1965] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

களுக்கு கடன் கொடுத்து திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள முடியும். ஏதோ பண வசதி படைத்த விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் வரி போட்டு, பண வசதியற்ற விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கட்டுக கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. கிராமத்தில் விவசாயிகள் ரூ. 10-க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனும் கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் விவசாயிகள். விவசாயம் பண்ணத் தெரியாதவர்கள் யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம். ஆகவே, விவசாயம் பண்ணத் தெரியாதவர்கள், விவசாயிகள் அல்லாதவர்கள் சட்டசபையில் அதிகம் இல்லை. அதையும் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நண்பர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய மக்களை திரும்பவும் அணுகப் போகிறோம், அணுகி அவர்கள் ஆதரவை திரும்பவும் பெறப்போகிறோம் என்ற நிலைமையில்தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவேதான் ரூ. 1½ கோடி வரி வசூலித்து, ரூ. 5 கோடி வரையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யப்போகிறோம். ஒரு மகாநுபாவர் அரசாங்கம் வட்டிக் கடை வைக்கிறது என்று சொன்னார். சர்க்கார் வட்டிக் கடை வைப்பது என்று சொன்னால், கொள்ளை அடிக்கிற வட்டியை எடுத்துவிட்டு, அரசாங்கம் 5 சதவிகிதம், 6 சதவிகிதம் தான் வட்டி வாங்கும். விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. கொள்ளை அடிப்பவர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் விவசாயிகளை காப்பாற்றுகிறது. விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்ளை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ரத்தத்தை உறிஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகளை அவர்களிடத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்றுதான் ரூ. 1½ கோடிக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

(Sri K. Cheemaichamy rose.)

SRI K. T. KOSALRAM: Sir, I am not yielding.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. member should not stand when the hon. member is not yielding.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். கிராமத்தில் எத்தனை பேர்கள் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து வட்டியை கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், கடன் கொடுத்துவிட்டு எப்படி நிலத்தை எழுதி வாங்குகிறார்கள், நிலத்தை எப்படி 'சுவாஹா' செய்கிறார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளை இந்த வட்டிக் கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் ரூ. 1½ கோடிக்கு வரி விதிக்கிறோம். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் ஸெஸ் போடுவதன் மூலம் ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி அவர்களை கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

அது மாத்திரமல்ல. எதை எடுத்தாலும் யுத்த கோஷம்தான் இருக்கமுடியும். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு சுதந்திரத்தை வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறோம். வாங்கிய சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [8th November 1965]

கூம் அருமை எங்களுக்குத்தான் தெரியும். சுதந்திரத்தை பெறுவதற்கு விரோதமாக இருந்தவர்களுக்கு அந்த அருமையைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. சுதந்திரத்தை வாங்குவதற்கு எத்தனையோ தியாகங்களைச் செய்தோம். சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க, தேசத்தைப் பாதுகாக்க தற்பொழுதுள்ள நிலைமையில் யுத்த கோஷம்தான் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டும் அல்ல, பொதுமக்களிடத்திலேயும், தேசம் முழுமையிலும் யுத்த கோஷம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : “ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், ஸார்”. மதிப்பிற்குரிய திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்பொழுது கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூ. 5 கோடி ரூபாய் கொடுப்பது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம், உண்மை. எந்த விவசாயியும் கிணறு வெட்டுவதற்கு அந்தப் பணத்தை வாங்க முடியவில்லை. ரூபாய் 5,000 கடன் பெறவேண்டுமென்றால், அதைப் போல் மூன்று மடங்குக்கு ரூ. 15,000-க்கு செக்யூரிட்டி கொடுக்க வேண்டும். நிலத்தை மீட்க முடியவில்லை, “கம்பளீஷன் ரிப்போர்ட்டு” கொடுக்க முடியாமல், நிலம் எலத்திற்கு வந்து விடுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கோ. சி. மணி : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரசாங்கம் நிலம், நீர் ஆகியவற்றின்மீது இருக்கும் வரியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதை எங்கள் கட்சி சார்பாகப் பேசுகிறவர்கள் அத்தனைபேரும் உயர்வு வரியை எதிர்க்கிறோம் என்று பேசுகிறோம். அதே நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் முதலிலே பேச ஆரம்பிக்கும்போது, வரியை ஏகமனதோடு ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறிவிட்டு, இடையிலே எதிர்ப்பதைப் போல் பேசிவிட்டு, கடைசியில் நாங்கள் கேட்டால், வரியை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான உதவிகள் செய்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். கிணறுகள் வெட்ட கடன்கள் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக் காலத்தில் வேளாண்மைக்கு அதிகத் தொகையைக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். எப்பொழுது பார்த்தாலும், நடுநிசைத் தொழிலாளி அமாவாசை இரவை எதிர்பார்ப்பது போல், இவர்கள் நெருக்கடி வராதா என்று எதிர்பார்த்து வரியைச் சுமத்தத் தலைப்படுகிறார்கள். 1963-லே இதே மன்றத்திலே, நிலவரி, நீர் வரி சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்பொழுது சீமை நெருக்கடியைக்காட்டி, அந்த அபாயத்தைக் காட்டி நிலத்திற்கும், நீருக்கும் வரியை உயர்த்தினார்கள். இப்பொழுது 1965-ல் பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பைக் காட்டி இந்த நேரத்தில் வரி விதிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால், முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்கள் வரியை போடவேண்டாம் என்கிறார்கள், வரியே போடாமல் அரசாட்சி நடத்தமுடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதெல்லாம், வரியே

8th November 1965] [திரு. கோ. சி. மணி]

போடாதீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், தரம் அறிந்து போடுங்கள், முறை அறிந்து வருவியுங்கள் என்பதுதான். இதைத் தான் கிராவிட் முன்னேற்றக் கழகம் வெட்ட வெளியிலேயும், இந்த மன்றத்திலேயும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டு வருகிறது. வரியைப் பார்த்துத்தான் போடுகிறார்களா என்றால் இல்லை. யார் தேர்தல் காலத்தில் காலை வாரிவிடுவார்கள் என்று பார்த்து அவர்களை விட்டு விடுகிறார்கள். ஏழைகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் அந்தப் பற்றிக் கவலையில்லை. யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று தெரிந்து செய்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். எந்த நேரத் திலும் கடையைச் சோதனை செய்யலாம் என்பதற்கு விற்பனை வரிச்சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் பேராய் அரசாங்கம் தோற்று விட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் காலதாமதம் ஆகும் என்பதற்காக அவசர அவசரமாக கொண்டுவந்தார்கள். கொண்டு வந்த மசோதாவை கனம் தொழில் அமைச்சர் ஒத்திக்குட போடவில்லை, வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? வியாபாரிகளிடம் ஒற்றுமை இருக்கிறது. தேர்தலிலே அவர்கள் நிச்சயம் காலை வாரிவிட்டுவிடுவார்கள். லட்சோப லட்சம் ரூபாய்களை அவர்களிடம் தேர்தலுக்கு வருவிக்கலாம். ஆகவேதான் அந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்று இருக்கிறார்கள். (இந்த வரியை எதிர்க்க, விவசாயிகள் லட்சக்கணக்கானவர்கள் என்றாலும், ஒன்று கூடி செயலாற்ற மாட்டார்கள். ஆகவேதான் அவர்களை எமாற்றலாம் என்ற எண்ணத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் ஒருவர் “விவசாயிகள் கோமானிகள் அல்ல, கோழைகள் அல்ல” என்று சொன்னார்கள். உண்மை. ஆனால், அவர்கள் ஏழைகள் அல்ல என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. அந்த ஏழைகளை இந்த சர்க்கார் வாட்டி வதைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான் 8 கோடி ரூபாய்க்கு வரிபோட அனுமதி கேட்கிறது. அதே நேரத்திலே நீர் வரியும் 160 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்திருக்கிறது; பல கட்டங்களிலே, வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 1963-லே 45 சதவிகிதம் வரியை ஏற்கனவே இந்த மன்றம் போட்டது நிலத்தின் தலையிலேதான் விழுந்தது. பிறகு இப்போது 25 சதவிகிதம் போட்டுள்ளது. ஆக இந்த 70 சதவிகிதம் வரியும் நிலத்தின் பேரிலும் நீரின் பேரிலும் போட்டு அது ஏழை எளிய விவசாயிகள் தலையில் விழுந்திருக்கிறது, எல்லாம் பாதுகாப்பிற்காகத்தான், பாதுகாப்பு எங்களுக்கு வேண்டாமா என்கிறார்கள். நாங்கள் பாதுகாப்பை விரும்பவில்லையா? பாதுகாப்பு வேண்டும், காங்கிரஸ் கட்சியைப் பாதுகாக்க இல்லை, இந்த நாட்டைப் பாதுகாக்க, எங்களைப் பாதுகாக்க, மக்களைப் பாதுகாக்க, எந்தத் தியாகமும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கும் காலம் வேண்டாமா, இடம் வேண்டாமா, தரம் வேண்டாமா? வரியை வருவித்துவிடலாம். சென்ற ஆண்டு சொன்னேன், விவசாய அமைச்சர் என்மீது குற்றம் சொன்னார்கள். அவர் தான் ஆஸ்திகர், என்றும் நான் நாஸ்திகர் என்றும் சொன்னார்கள். உச்ச வரம்பு நிலங்களுக்குக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால், அதற்கு பல பல விதிவிலக்குகள், வகைவகையாக விதிவிலக்குகள். கொடுத்திருக்கிறார்

[திரு. கோ. சி. மணி] [8th November 1965]

கள். இதே மன்றத்திலே 1957-ல் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த மாநிலத்தில் 30,106 சிறிய, தர்மஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன, மடங்கள் இருக்கின்றன என்று அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அந்த 30,106 தர்மஸ்தாபனங்களுக்கும் சொந்தமாக எட்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. அங்கே உச்சவரம்பு சட்டம் விதிவிலக்கு. தனி மனிதனுக்கு உச்சவரம்பு வைத்திருக்கிறோம். தனிமனிதனாவது பிள்ளை குட்டி உள்ளவன். ஆண்டவனுக்கு என்ன? பெருமானுக்கு பிள்ளை குட்டி ஏது? பெருமானுக்கு 60-க்குப் பிறகு சந்ததிகள் பிறந்திருக்கிறதா? வேறு எதையும் நிறுத்தவில்லையா? அப்படி நிறுத்திக் கொள்ளட்டுமே. முன்னேற்றக் கட்சிக்காரர்கள் நாஸ்திகர்களா? தேவஸ்தானங்கள் தேவை இல்லை என்று சொல்லுவார்களா? கோவிலுக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சொத்தை முறைப்படி வைத்துக் கொள்ளட்டும், செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தட்டும். ஆண்டவனுக்கு பாகிஸ்தான் படைபெடுப்புத் தெரியாதா? சிவன் கோவில் ஆண்டவனுக்குத் தெரியாதா? இவற்றிற்கெல்லாம் உச்ச வரம்பு சட்டம் வரவேண்டாமா? கல்விஸ்தாபனங்களுக்கு விதிவிலக்கு. கரும்புப் பயிருக்கு விதிவிலக்கு அளித்து மோசம் செய்கிறார்கள், உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் விதிவிலக்கில். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரே தனிநபர் 12,000 ஏக்கரில் கரும்பு போட்டுவிட்டு, அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஆலைக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார். அந்த ஒரே காரணத்திற்காக ஒரு தனி மனிதன் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12,000 ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. மடாதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். தருமபுரம் மடாதிபதி, திருப்பனந்தாள் மடாதிபதி, திருவாடுதுறை மடாதிபதி, இந்த மூன்று மடாதிபதிகளுக்கும் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் சொந்தமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் வரி போடுங்களைன். ஒரு கோடி 60 லட்சம் ரூபாய்க்கும், ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்யுங்களைன். தேவஸ்தானச் செலவினங்களைக் குறைக்கச் சொல்லுங்களைன். சாதாரணப்பட்ட குடிமகனை, ஏழை மகனை ஏன் வாட்டவேண்டும்? இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு எதற்காக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும்? அப்படி அளித்துவிட்டு மேலும் மேலும் விவசாயிகளின் மேல் வரியைச் சுமத்தாமல் இந்த வரியை ரத்து செய்யக் கூடாதா? சரி, வசூலிக்கிறார்களே, செலவையாவது ஆராய்ந்து செலவழிக்கிறார்களா? ஊதாரித்தனமாகவும், உதாசீனமாகவும் செய்கிறார்கள். செலவைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்களா? இல்லையே. ஆண்டுக்கு ஆண்டு செலவுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. எங்காவது குறைந்திருக்கிறதா? ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். மாதவரம்பால் பண்ணையில் ஆண்டுக்காண்டு நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. 1962 முதல் 1964 வரை 40 லட்சம் ரூபாய் வரை நஷ்டம் அடைந்து இருந்திருக்கிறது. குறைந்திருக்கிறதா? நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? சிக்கனத்தை எங்கே கையாண்டு இருக்கிறார்கள்? விதைப் பண்ணையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அப்படியே, 1957 முதல் 1963 வரை 272 பண்ணைகள்

8th November 1965] [திரு. கோ. சி. மணி]

வைத்ததில், அவற்றில் இழுத்து மூடப்பட்டவை 114. இந்த 114 பண்ணையிலும் நஷ்டம் ரூ. 11,55,000. எதனாலே நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள்? தரமான நிலம் இல்லை; நிலம் இருந்தாலும்; வாய்க்கால் வசதி இல்லை; தரமான நிலம் இருந்தும், வாய்க்கால் வசதி இருந்தும், வேலை செய்வதற்கு விவசாயி இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். பண்ணை வைப்பதற்கு முன்னாலேயே இந்த விவரங்களைச் சேகரிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டாமா? அதைத் தான் எதிர்க்கட்சி ஊதாரிச் செலவைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. இன்றைக்கு வேண்டியிருக்கும் 1,60,00,000 ரூபாய் வரிக்கு இப்படிப்பட்ட ஊதாரித்தனமான செலவுகளை நிறுத்தி னாலே போதும். பால் பண்ணையில் மட்டும் 40 லட்சம் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது, 30,160 தர்மஸ்தாபனங்களின் எட்டு லட்ச ஏக்கர் மீது வரி போடுங்கள். ஒரு கோடி வந்துவிடும். அல்லது, இந்த யுத்த நிதிக்காகத் தாருங்கள் என்று ஏகமனதாக இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றுவோம். அவர்களிடத்திலே கேட்போம். பெரிய தேர் இழுத்த தேவஸ்தானத்தில் சிறிய தேர் இழுக்கவில்லையா? கள், சாராயம் குடித்த சாமிகள் இப்பொழுது நிறுத்திவிடவில்லையா? அதேபோல், சிக்கனமாக தேவஸ்தானத்தைச் செலவழிக்கச் சொல்வோம். ஆடம்பரங்களை நிறுத்தச் சொல்வோம். அவசியமான வேலையைச் செய்யச் சொல்வோம். “தாய்மார்களே, தங்கம் தாருங்கள்” என்று சொல்கிறார்களே, சிதம்பரத்தில் இருக்கும் நடராஜப் பெருமான் தேவஸ்தானத்தில் பத்து லட்சம் சொச்சம் ரூபாய்க்குத் தங்க நகைகள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்களே, அவற்றைக் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளக் கூடாதா? அப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாளக் கூடாதா? இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் அப்படி வாபஸ் பெறாவிட்டால், இந்தச் சட்டம் இந்த நாட்டிலிருக்கும் ஏழை எளிய விவசாய மக்களைப் பாதிக்கும், நாடு இருக்கும் நெருக்கடி நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தொல்லையைக் கொடுக்காதீர்கள் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது கனம் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் நில வரி பற்றிய மசோதாவின் மீது சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள், குறிப்பாக எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த வரி போடுவது நியாயம் அல்ல என்று சொன்னார்கள். நானும் அதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே நடக்கும் விவசாயத்தைப்பற்றி, நண்பர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, தெரியாதவர்கள் யாருமே இல்லை. அவர்கள் படும் கஷ்டம் எவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக, கிராமங்களில் இரண்டு, மூன்று ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் தான் 75 சதவிகிதம், 80 சதவிகிதம் ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டத்தை ஒவ்வொரு நாளும் எப்படிச் சமாளிக்கிறார்கள் என்பதைப்

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] 8th November 1965

பற்றியும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியில், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சில வார்வாடிக் கடைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடைகளில் விவசாயக் குடும்பத் திலே இருக்கும் சாதாரண தண்ணீர் பிடிக்கும் சிறு தவலையைக் கூட அடரு வைத்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல் ராம் அவர்கள் சொன்னார்கள், பத்து ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி வாங்குவதாக, 100 ரூபாய் கார்த்திகை மாதத்தில் வாங்கினால் தை மாதத்தில் ஒரு மூட்டை நெல்லும் 100 ரூபாயும் திருப்பிக் கொடுத் துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். அந்த நிலையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி வருடாந்திரம் வரியைப் போட்டுக் கொண்டே போனால், அது சரியல்ல. யுத்த நிதி என்ற பெயரில் போட்டாலும் சரி, வேறு பெயரிலே போட்டாலும் சரி. இப்படி வரி போட்டுக்கொண்டே போவது சரியல்ல. யுத்தம் இல்லாதபோது வரி போடாவிட்டால் அல்லவா, யுத்தத்தின்போது தானே போடுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்? யுத்தத்தின் போது தான் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. கடந்த ஆண்டும் வரி போட்டார்கள். இப்போதும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுக்கென்று ஒரு சங்கம் வைத்து தட்டிக் கேட்கக்கூடிய காலம் வரும் வரையில் வருஷாந்திரம் ஒரு வரி போட்டுக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். சர்க்கா ரைத் தட்டிக் கேட்கக்கூடிய ஆள் இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம். ஐந்தாறு தொழிலாளர்களைக் கொண்டு ஒரு தொழிற் சாலையில்கூட ஏதாவது அவர்களுக்குக் குறைவந்தால், சென்னையில் அவர்கள் கொடிகளைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு போவதை நாம் பார்க்கிறோம். அரசாங்கமும் ஆர்னமென்டலாக, அழகாக, அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு மூன்று போலீஸ்காரர்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அந்த நிலை இந்த விவசாயிகளுக்கு வரும் வரையில் அரசாங்கம் இம்மாதிரி வரிகளை விவசாயிகளின் மீது போட்டுக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள். விவசாயிகள் தாங்கு வார்களா, மாட்டார்களா என்று கூடக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். இது தான் சாதாரண விவசாயிகள் கிராமப் புறங்களில் பேசிக் கொள்ளக்கூடிய வார்த்தைகளாகும்.

கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக வரி போடுவதாகப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கிணறுகளை எதற்காக வெட்டு கிறார்கள்? இந்த நாட்டிலிருக்கும் நிலைமை என்ன? உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. போதுமான அளவு உணவை நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையாகும். என்னைக் கேட்டால், விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்தாக நான் எப்போதுமே நினைப்பதில்லை. கிணறு வெட்டுவது எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாக இருக்கிறது? குறிப்பாக நான் சொல்கிறேன். நான் ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று மார்ச் மாதத்திலே ஆரம்பித்தேன். அதற்கு 100 மூட்டை சிமென்ட் வேண்டும் என்று நான் பல தடவை மனுச் செய்திருக்

8th November 1965] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

கிறேன். நான் சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்தும் கூட, எனக்கு சிமென்ட் கிடைக்கவில்லை. பல முறை அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். என்னால் பத்து மூட்டை கூட சிமென்ட் வாங்க முடிய வில்லை. கிணற்றுக்கு வேண்டிய பள்ளம் வெட்டியாய்விட்டது. எல்லாப் பொருள்களும் இருக்கின்றன. ஆனால், கிணறு புர்த்தி யடையவில்லை. இந்த நிலையில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டர் அபிசில், கலெக்டர் ஒரு கூட்டம் கூட்டினார். மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் மூவாயிரம் கிணறுகள் நம்முடைய மாவட்டத்தில் வெட்டியாக வேண்டும் என்று எல்லா அதிகாரிகளையும் கூப்பிட்டு உத்தரவிட்டார்கள். மூவாயிரம் கிணறுகள் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் எப்படி வெட்ட முடியும்? “இது முடியுமா” என்று அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்களில் யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் கேட்டபோது, “அதில்லாம் எனக்குத் தெரியாது, மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் மூவாயிரம் கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டும், அது சர்க்கார் உத்தரவு, அவ்வளவுதான்” என்று சொன்னார்கள். ஏதோ சர்க்காரிலே வரியைப் போட்டு எப்படியாவது அதைச் செலவு செய்துவிட வேண்டும் என்ற கொள்கை நம்முடைய அரசாங்கத் திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தனியாக எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை. இந்தக் கிணறுகளுக்காகத்தான் இந்த வரி போடுகிறார்கள் என்றால், அதை நான் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் வரி இதன் மூலம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்தால் இந்த ஒன்றரை கோடி ரூபாயை நாம் சுலபமாகச் சிக்கனப்படுத்தி விட முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

யுத்தத்திற்காக இந்த வரி போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த விவசாயிகளிடத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லோரும் சென்று, அவர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவும் கொடுத்து, பத்து லட்ச ரூபாய் வசூலித்துக் கொடுத்தார்கள். சில கிராமங்களில் நான் கேள்விப்பட்டேன், “கொடுத்தால் கொடுங்கள், இல்லாவிட்டால் உங்கள் வீட்டிலே புகுந்து, உங்கள் வீட்டிலே இருக்கும் நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு செல்கிறோம்” என்று விரட்டி, தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. அப்படி ஒரு பக்கம் யுத்த நிதிக்குத் தொல்லை கொடுத்து வசூலிப்பது; இப்படி வரி மேல் வரி போட்டுக் கொண்டிருந்தால் விவசாய அபிவிருத்தி எப்படி ஆகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

வரி போடுவதைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத் தினர்கள் பேசினார்கள். லோயர் பவானி, பெரியாறு ஆகிய பாசனப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தபிறகு பல சலுகைகளும் வசதிகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரி போட்டால் பரவாயில்லை. ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு எங்கே இருந்தார்களோ, அதே நிலையில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் இருக்கும் ஏரிகளுக்கு ஒருவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யாமல் இருக்கும் பகுதிகளுக்குக்கூட ஒரே வரி; பவானி, பெரியாறு பகுதி

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

[8th November 1965]

களில் இருப்பவர்களுக்கும் ஒரே வரி என்று போட்டால், அது எப்படி நியாயமாக இருக்கும்? இதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நான் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். செங்கற் பட்டு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். 1947-ம் வருஷத்தி லிருந்து இன்று வரையில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாகச் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு என்ன வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் கூட இல்லை யென்றால், இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று நான் கண்டிப்பாகச் சொல்லி யிருப்பேன். ஆனால், மின்சாரத்தைக் கொண்டு நெல் பயிர் செய் தால் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது? 100 ரூபாய் செலவு செய்தால் 150 ரூபாய் வருமானம் வரும். அந்தப் பயிருக்கு ஏதாவது நோய் வந்து கெட்டுவிட்டால், 100 ரூபாய் கூடப் போய்விடும். விவசாயிகள் அன்றாடம் காலம் தள்ளுவதே பெரிய கஷ்டமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்த வரி போடுவது நியாயம் இல்லை, நீதி இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. முனு. ஆதி: முதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்திற்கும், நீருக்கும் வரியை விதிக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் கடுமையாக எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

உண்மையிலேயே உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் மத்தியில் மிகவும் எதிர்கால பயங்கரத்தைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பதை நண்பர்கள் உணர்வார்கள். பருவ மழை தவறிய காரணத்தால், ஆங்காங்கு விவசாயிகள், அடுத்த ஆண்டு உணவுப் பஞ்சம் வந்துவிடுமோ என்று பொருளாதார நிலைமை தெரியாதவர்கள் கூட இப்பொழுது பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் அவர்களுக்கு இன்னும் 25 சதவிகிதம் வரி உயர்வு என்கிறார்கள். இந்த நாட்டி லிருக்கும் பேராபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு கோடிக்கணக்கான விவசா யிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதை இந்த ஆட்சியாளர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடும். அப்படியிருக்கும் நெருக்கடி நேரத்தில் 25 சதவிகிதம் வரியை உயர்த்துவதோடு கூட, அவர்கள் இன்னொன்றையும் மறந்துவிட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிலவரியின் மீது நான் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குத் துண்டு விழுகிற எஜுகேஷன் செஸ் என்பதைக் கூட விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு யூனியனுமே, 65 காசிலிருந்து, 110, 125 காசு கூட இதன் மேல் வரி விதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் 25 சதவிகிதம் வரியை உயர்த்துவதால் பஞ்சாயத்து யூனியன் களும் கல்விக்காக அதிகமான வரியை இதன் மேல் சுமத்துகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் மறந்துவிட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான சூழ்நிலை விவசாயிகள்

8th November 1965] [திரு. முனு. ஆதி]

12-30
p.m.

மத்தியிலே நிச்சயமாகப் புகுத்தப்படக் கூடாது. எனக்கு முன்
னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி விவசாயிகளிடத்தில்
ஒற்றுமையும், கட்டுப்பாடும் இருக்க முடியாது இருக்கிற காரணத்
தினால் எந்த வரியை விதித்தாலும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற
நினைப்பில் பயங்கரமான ஒரு நிலையை உண்டாக்காதீர்கள். இன்
றைக்கே பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் அவர்கள் பெருத்த
வேதனைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். விதை, உரம் போன்ற
வைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு முறையாகக் கிடைப்பதில்லை.
ஆங்காங்கேயுள்ள விவசாய இலாகாவிற்குச் சென்று அதைக் கேட்
டாலும் இல்லை என்ற பதில்தான் வருகிறது. செங்கல்பட்டு
மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் ஏரியை மட்டும்
தான் நம்பி வாழ்கிறார்கள். அந்த ஏரிகளும் முறையாகப்
பராமரிக்கப்படுவதில்லை. இதன்காரணமாக இன்றைக்கு அந்த
மாவட்டத்தில் உள்ள 75 சத விகித ஏரிகள் அதை நம்பி இருக்கிற
பாசன பூமிகள் அவதிப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் யுத்த நெருக்
கடி இருக்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளின் மீது வரியை விதித்து விட்
லாம் என்று நினைப்பது சரியல்ல. தைரியம் இருந்தால் அடுத்த
ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்பாக இந்த வரியை விதிக்க ஆளும் கட்சி
யினர் முன் வர வேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய ஆளும் கட்சி
உறுப்பினர்கள் கூட இந்த வரியை ஆதரிப்பதாகச் சொன்னாலும்
கூட எதிர்ப்பதாசந்தான் தெரிகிறது. த்வனியே அதைக் காட்டு
கிறது. திராவிடக் கட்சிக் காரர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள்,
அவர்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பாடுபடாதவர்கள், தாங்கள் சுதந்திரத்
திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள், தாங்கள் தியாகிகள் என்றால் அதன்
காரணமாக எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று நினைக்
கிறார்களா? விவசாயிகளும் கூட இந்த நாட்டு விடுதலைக்காகப்
பாடுபட்டவர்கள்தான். சட்ட மன்றத்தில் நுழைந்து விட்டோம்
என்ற ஒரு காரணத்தினாலே வெளியில் இருக்கிற கோடிக்கணக்கான
மக்களை மறந்துவிட்டு எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்,
பேசலாம் என்ற முறையில் செயல்படக் கூடாது. சுதந்திரப்
போராட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாடுபட்டதில்லை
என்று சொல்லலாம். சுதந்திரத்திற்காக எல்லாவகையிலும் பாடு
பட்டு வந்துள்ள சுதந்திரர்க் கட்சித் தலைவர் இந்த மசோதாவை
எதிர்க்கின்றார். ஆளும் கட்சியிலேயே இருக்கின்ற திரு. ராகவ
ரெட்டியார் அவர்கள் இதை எதிர்க்கின்றார். இவர் சுதந்திரத்திற்
காகச் சிறை சென்றவர் தான். விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கக்
கூடாது என்று இவர்கள் எல்லோரும் வெளிப்படையாகத்தான்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையை மறந்து எதை வேண்டு
மானாலும் பேசினிடலாம். விவசாயிகள் கோழைகள் அல்ல,
கோமாளிகள் அல்ல. ஏழைகளாக, எளியவர்களாக இன்றைக்கு
இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எதை
வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று நினைத்து எதிர்காலத்தில்
அவர்களுடைய அதிருப்தி காரணமாக பெரிய பயங்கரமான
சோதனைக்கு ஆளாகாதீர்கள். இவர்களுடைய தேச பக்திக்கும்,

[திரு. முனு. ஆதி] [8th November 1965]

தியாகத்திற்கும் தான் எடுத்ததற்கெல்லாம் பர்மிட்டுகள் வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே, ஆளும் கட்சியினர்களுக்கு இந்தச் சலுகை போதாதா?

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அந்த மாதிரி குறிப்பிட்டு குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாது.

திரு. முனு. ஆதி : தனிப்பட்டவர்கள் மீது சொல்லவில்லை. இன்றைக்குக் கூட போர் நெருக்கடி காரணமாக, உணவு நெருக்கடி காரணமாக—அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியும், மாநில முதல் அமைச்சர்களும் டெல்லியில் கூடி விவாதிக்கிறார்கள். பயன் என்ன? இன்றைக்கு விவசாயிகளின் மீது வரி விதிக்க தமிழக அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கிணற்றுக்குத் தருகிறோம் என்றால், ஆயிரம், ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் செலவு செய்யாமல் எந்த ஒரு விவசாயியினாலும் இந்தக் கடன் தொகையைப் பெறக்கூடிய நிலை இருக்கிறதா? கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால் என்ன செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? விவசாயிகள் உள்ளம் குழறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களைக் களைந்தாலேயே இப்பொழுது நாம் விதிக்க இருக்கிற 1½ கோடி ரூபாய்களைப் பெற்றுவிடலாம். வெளி நாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக் கிழங்கு விதைகளினாலே நமக்கு 94 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விடை அளிக்கிறார். இதுபோன்ற விரயங்களைத் தவிர்த்தால் இந்த 1½ கோடியை ஈடு செய்ய முடியுமாதா?

உணவுப் பிரச்சினையை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் நிலவரியையே எடுத்துவிடுங்கள். நிலத்திலிருந்து நமக்கு வருகின்ற வருமானம் 8½ கோடி தான். அதையே எடுத்துவிட்டு அவர்கள் உற்சாகமாக உற்பத்தியில் ஈடுபட வாய்ப்பு அளியுங்கள் என்று சொல்கிற சமயத்தில் இந்த அரசாங்கம் மேலும் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட முன் வருவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இன்றைய தினம் தேசிய நெருக்கடியை உத்தேசித்து அதிகாரிகள் விவசாயிகளை பயமுறுத்தியும், மிரட்டியும் உதவி நிதி என்ற பெயராலே அதிக அளவு வரியை வசூலித்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர் ஒருபுறம், தாசில்தார் ஒருபுறம், ஆர்டி.ஓ. ஒருபுறமாக யுத்த நிதி வசூலில் விவசாயிகளை எவ்வளவு கொடுமை படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. மேலும் நீங்கள் விவசாயிகளின் தலையில் கைவைப்பது எதிர்காலத்தில் ஆபத்தான மட்டும் அல்ல, வயிற்றுப் பாட்டுக்கே ஆபத்தான நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். நீங்கள் இதை யுத்த சர்சார்ஸ் என்று கொண்டு வந்தாலும் யுத்தம் நின்றவுடன் இந்த வரியும் நின்றுவிடும் என்ற அளவில் கொண்டு வரவில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்திற்கும், நீருக்கும் 25 சதவிகிதம் அதிகமாக வரிவிதிக்கக் கூடிய

8th November 1965] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

மசோதா ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விவசாயக் குடியில் பிறந்தவர். ஆதலாலே, மனப்பூர்வமாக, விவசாயிகளுக்கு வரி விதிக்கும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதே என்போன்றவர்களுக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு நிலத்தின் பேரில் 45 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மேலும் 25 சதவிகிதம் வரி விதிப்பது என்பது “பட்ட காலிலேயே படும். கெட்ட குடியே கெடும்” என்பதுபோன்ற, “வெந்த புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சுவது” போன்ற செயலாகும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற வர்கள், எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி தினம் விடிந்தால் விவசாயிகளைத்தான் சந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். “கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்” என்றார் ஏசு. தினம் விவசாயிகளின் வீட்டைத்தான் நாம் தட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஐந்து சதவிகிதம் சர்க்கார் கடன், 6¼ சதவிகிதம் சர்க்கார் கடன், பாது காப்புப் பத்திரம், எதை எடுத்தாலும் விவசாயிகளிடம் இருந்து தான் பெற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் இத்தகைய வரி விதிப்பு அவர்களை எந்த அளவு பாதிக்கும். இதனால் எத்தகைய பயங்கர விளைவு நமக்கும் சரி, நாட்டுக்கும் சரி ஏற்படும் என்பதை அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கோடி அறுபத்தைந்து லட்சத்திற்கு வரி போடுவது எந்த அளவு நியாயமானதாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். வரியே போடாமல் அட்சியை நடத்த முடியாது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் தெளிவாகவும், நன்றாகவும் அறிவோம். ஆனால் நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்தி வருவது தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி போட வேண்டும் என்பது தான். நம்முடைய நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்க எந்த எந்தத் துறைகளின் மூலம் நாம் அதிக வருமானத்தைப் பெற முடியும் என்பதைப் பற்றி எங்கள் கட்சிக் கொள்கைகளை இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்து வைக்கிறபோது அவற்றை இன்றைக்கு புறக்கலித்தாலும் கூட காலப்போக்கில் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுக்குப் போடப்படுகின்ற வரிக்குப் பதிலாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிற அத்தனை பங்களையும் தேசியமயமாக்கலாம், அதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கலாம் என்ற யோசனையை நான் இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போல இந்த நாட்டிலே நடத்தப்படுகின்ற திரைப்பட அரங்குகள் அத்தனையும் நம்முடைய சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக, தேசியமயமாக்கினால் அதன் மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நம்முடைய சர்க்காருக்கு வருமானமாக வரும்; அதைக்கொண்டு இந்த நாட்டிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும். அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [8th November 1965]

முடியும். போடப்படுகின்ற வரிகள் அத்தனையும், நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கின்ற நாட்டிலே விவசாயிகளாக இருக்கின்றவர்கள் மேல்தான் விழுகிறது. அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் பல்வேறு துறைகளிலே வரி போடுவது அவ்வளவு சிறப்புடையதாகாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த வரி மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள், நான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டதுபோல், விவசாயக் குடும்பத்திலே பிறந்தவர் என்ற காரணத்தால் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கை எதிர்கட்சிக்கு இருக்கின்றது. அப்படி அவர்கள் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதின் மூலம் எதிர்கட்சியினுடைய, விவசாயிகளுடைய வாழ்த்துதலைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் என்றும், இந்த நெருக்கடி காலத்திலாவது இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெறுவதன் மூலம் ஆளும் கட்சியும் எல்லோரிடமும் வாழ்த்துதலைப் பெறுமென்றும் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. நாசாயணசாமி நாயுடு: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, மக்களுக்கு வரி போடும்படியான நிலை வந்தால் அதை ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள் ஆளுங்கட்சி. அதை எதிர்ப்பவர்கள் எதிர்க் கட்சி—வரி போடுவதை உலகத்தில் யாரும் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அதை எதிர்க்கிறவர்கள் தாங்கள் ஏதோ விவசாயிகளிடம் கருணை, அன்பு கொண்டு அவர்களுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதாகவும், அந்தப் பண்போடு நடந்துகொள்வதாகவும் பாவனை செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் அடுத்த தேர்தலுக்கு அது அவர்களுக்கு ஒரு மூலதனம். விவசாயிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் என்று நாங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஒருவரிடமும் நிலம் கிடையாது. விவசாயிகள் என்று நாங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லோரும் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள்தான். அவர்களை இந்த வரி பாதிக்காது. ஆகவே, 30 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் என்ற அளவிலே நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் தான் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, நிலமே இல்லாமல் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் இந்த வரியே கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லை. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் வரி போடப்படாத நிலைமையை உண்டாக்கி எதிர்க் கட்சியினர் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் தேடுவது மாதிரி பாவனை செய்து அதனாலே தங்களுக்கு ஒரு புதிய பாலத்தை சம்பாதித்துக்கொண்டு விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். விவசாயிகள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களை இந்த வரி பாதிக்கக் கூடிய வரியல்ல. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் நெல் விலை குறைந்துவிட்டது, அதனால் நெல்லைக் கொடுத்து, பின்னாக்கு, பருத்திக்கொட்டை முதலியவைகளை வர்ங்குவதற்கு முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சிறு மிராசதார்களுக்கு இது சற்றைக் கடுமையாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் நெருக்கடியான நிலையிலே, அன்னிய நாட்டி-

8th November 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

விருந்து பயங்கரமாக எதிரிகள் மிரட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே சர்க்காருடைய நிலையும், மக்களுடைய நிலையும், மிகக் கடுமையாகவே தான் இருக்கும். ஆகவே, யுத்தத்திற்காகவும் பாதுகாப்பிற்காகவும் போடும் வரியில் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னைப் பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்காமல் ஒதுக்கிவிட்டால் அதற்காக நான் வருந்துவேன். நாட்டின் நெருக்கடியான நிலையில் நான் ஏதோ சம்பந்தப்படாத மாதிரி தான் அது இருக்கும் என்பதால் நான் வருத்தப்படுவேன். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரத்திலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைப்பதுதான் நல்ல ஜனநாயகமாகும். பரந்த ஜனநாயகத்தில் வரியினின்று யாரையும் ஒதுக்கக்கூடாது. அது வசதியினின்றும் ஒழிக்க வசதியாகிவிடும். ஜனநாயகம், ஜனநாயகம் என்று உலக மேதைகள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை படித்தவர்கள் சொல்ல நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதில் வாழ்வும்-வறுமையும்-கஷ்டமும் சுகமும் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஜனநாயகத்திலே எல்லோரும் பங்குகொள்ள வேண்டும். யாரையும் ஒதுக்கக்கூடாது. கனம் உள்ளவர்கள் அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால் நல்லது. ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் இப்படி நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள், சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள், வாரதாரர்கள் எல்லோருமே இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். யுத்தம் என்றாலே, ஒன்று ஆகாரம், இரண்டு துப்பாக்கி, மூன்று ஆயுத உற்பத்தி, நான்கு மக்களின் உறுதி—இவைதான் மிகவும் முக்கியம். பாக்கியையெல்லாம் ஒதுக்கி வைக்கலாம். தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் துப்பாக்கி செய்வதிலே ஈடுபடவேண்டும். ஒரு துப்பாக்கி செய்யக்கூடிய சக்தியைப் பெற்றிருப்பவர்கள், இரண்டு துப்பாக்கியைச் செய்யக்கூடிய சக்தியைப் பெற்றுவிட்டால் அவர்களை யுத்தத்தில் ஒருநாளும் யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாது. அதே மாதிரி ஒரு நாளில் ஒரு “ஏர்ஷிப்” செய்யக்கூடிய சக்தியை இரண்டு “ஏர்ஷிப்” செய்யக்கூடிய நிலைக்கு நம்மை மாற்றிக் கொண்டு ஏகிவிட்டால் நம்மை ஒருநாளும் வேற்று நாட்டாரால் தோற்கடிக்க முடியாது. யுத்தகாலத்திலே போர் வீரர்கள் ஆகாரத்திற்குக் கஷ்டப்படாத நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தி விட்டால் நம்மை யாரும் தோற்கடிக்க முடியாது. நம்மிடம் ஆகாரம் சரியான போதுமான அளவு இல்லையென்ற நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு, நம்மை, தங்கள் இஷ்டத்திற்கு பணிய வைக்கலாம் என சில நாடுகள் நினைவு கொண்டுள்ளன. காரணம் நாம் இப்பொழுது கையேற்றி கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு விவசாயியும், பண்ணை முதலாளியும் எப்படி இருக்கிறார்களோ, அதாவது விவசாயி நம்மிடம் தானே வந்தாக வேண்டும், ஒரு கல்யாணம், ஒரு விசேஷம் என்றால் அவன் நம்மிடம்தானே பணம்பெற வரவேண்டுமென்று எப்படி பண்ணை முதலாளி நினைக்கிறாரோ, அதைப்போலத்தான் நமக்கு உதவி செய்யும் நாட்டவர்களும் நம்மைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நடந்து கொள்ள

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [8th November 1965]

வேண்டும். ஆனால் இந்த நேரத்தில் இயற்கைகூட நமக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அமெரிக்கார்களிடம் நாம் கையேந்த வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய சில மேதைகள் இருக்கிறார்கள். துர்பாக்கிய வசமாக நாம் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய படத்தை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைவிடத் துர்பாக்கிய வசமானது என்ன வென்றால் பாகிஸ்தானிலிட கடுமையான மனப் பான்மையுள்ள சிலருடைய படத்தையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், என்பது நமக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. நம் முடைய சட்டசபை மெம்பர்கள் எதற்கு எதற்கோ கிளர்ச்சிகள் நடத்துகிறார்கள். இந்தப் படத்தையெல்லாம் நீக்குவதற்குக் கிளர்ச்சி செய்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். எல்லோருமே இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கமாட்டார்கள். எக்ஸ்டீம் லெஃப்டினன்ட் கெப்டால் எக்ஸ்டீம் ரைட் அல்லது துரோகம் என்று கூறுவார்கள். அதைத்தான் இன்று காண்கிறோம். ஏனென்றால் யுத்தம் ஒரு வருடம் 6 மாதம் என்று இல்லாமல் நீண்ட காலத்திற்கு யுத்தம் நடந்தால்கூட, நாம் பூரணமாக முக்கிய தேவைகளை வேறு ஒருவருடைய தயவை எதிர்பாராமல் நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்கிறோம் என்ற நிலைமை என்று வருகிறதோ அன்றுதான் நமக்கு வெற்றி நிச்சயம். ஏனென்றால் அதிகமான பலமுள்ளவன் சண்டைபோடாமலே ஜெயிப்பான், ஆனால் சாதாரண பலமுள்ளவன் சண்டை போட்டுத்தான் ஜெயிக்கிறான். ஆகவே, நாம் என்று பிறரை எதிர்பார்க்காத நிலைமையை உண்டாக்குகிறோமோ அன்று ஒருவரும் நம்மிடம் சண்டைக்கு வரமுடியாது. காரணம், இயற்கையாகவே நமக்கு அதிகமான ஜனத்தொகை இருக்கிறது, பக்கத்திலே இருக்கிற நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைத்தவிர உலகத்திலே தான்தான் நாட்டாண்மை செய்யவேண்டுமென்று பெரிய தேசங்கள் முயற்சி செய்துகொண்டு நாட்டாண்மைக்கு போட்டி போடும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, யுத்தம் வந்தால் அதைச் சமாளிக்க ஆயுத உற்பத்தியை இரட்டிப்பு மடங்காக ஆக்க வேண்டும். அத்துடன் ஜனங்கள் எல்லோரும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் இப்பொழுது அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்ட சபை நடவடிக்கைக்கு அப்புறம் சில பேர்கள் சட்டசபையில் வரிபோடக்கூடாது என்று சொல்லியும் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒருவேளை இவர்களுடைய மனப் பான்மை மாறலாம். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் தண்ணீர் கிடையாது. 1921-ஆம் வருஷத்தில் கடைமுழுக்குக்காக ஊற்றுவெட்டி அதிலிருந்து நீரை எடுத்து துலாஸ்நானம் நடந்தது. கிட்டத் தட்ட அதே நிலை இப்பொழுது இருந்து வருகிற இடத்தில்கூட ஆயிரக்கணக்கில், லட்சக்கணக்கில் பணம் வசூலாகியிருக்கிறது என்றால், அங்கேயுள்ளவர்களிடம் நல்ல தேச பக்தி இருக்கிறது என்று தானே பொருள். ஆனால் அதே நேரத்தில் சர்க்காரும் சில சளகரியங்களை அதிகமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலே எஞ்ஜின் வைக்கவேண்டுமென்றால், உதவி மட்டும் செய்யாமல் எஞ்ஜினையே வைத்துக் கொடுத்துவிடவேண்டும். அதைப்போல, போர்வெல்ஸ், ஃபிஸ்டர் பாயின்ட் டியூப்வேல்ஸ் இவைகள் எல்லாம் அதிகமான அளவில் அமைத்துக்கொடுவேண்டும்.

8th November 1965] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

யுத்த முனையில் ஒரு நாளைக்கு 3 கோடி 4 கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கலாம். யுத்த முனையில் ஒரு பகுதி விவசாய முனை என்பதைப் புரிந்துகொண்டு நாம் செயலாற்ற வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ளே அதிகமாக நெல் விளையக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமிக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய தண்ணீரைக் கொண்டு, எல்லா இடங்களிலும் பில்டர் பாயின்ட்ஸ் போட்டு, பெரிய குளங்களையெல்லாம் ஆழப்படுத்தி விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் தட்டு ஏற்படும் காலத்தில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். உடனடித் திட்டம் போன ஆகாய விமானத்தை ரிப்பேர் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதை விட புது ஆகாய விமானத்தை கொடுப்பதுதான் யுத்த காலத்தில் நல்லது. சம்பா நெல் நட்டு விட்டோம். தாளடி நடுவோமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. வசதி இருக்கும் இடங்களில் பில்டர் பாயின்ட்ஸ் மூலம் தண்ணீரை எடுக்க ஆயில் எஞ்ஜின்களை உடனே சர்க்காரே கொடுக்க வேண்டும். அடுத்த மகசூலும் கடுமையான அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்துவரும் தாளடி சாகுபடியில் எந்த விவசாயிக்கும் கணிசமான மகசூல் இருக்காது. நிலம் விளையாவிட்டால் கன்சிலியேஷன் கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமை ஏற்படுவதை நிலச்சுவான்தார்கள் வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்சிலியேஷன் கோர்ட்டு ஒரு எவிங்ஷன் கோர்ட்ட்தான் என்று முன்பே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் எல்லாம் மழை பெய்யக்கூடாது என்றும், இருக்கிற விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்றும் கோயில் குளம் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். குளிரில் ஆண்டவன் நாமத்தை அர்ச்சித்துக் கொண்டு விவசாயிகளை அப்பறப்படுத்த பஞ்சம் ஏற்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். தேவரத்தை இன்னும் கொஞ்சம் பாடிக்கொண்டு திருப்பள்ளி எழுச்சி காணச் சொல்லுகிறார்கள். (திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்களை நோக்கி)—ஐயா அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது.

நாம் யுத்தத்தில் வெற்றியடைய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும். மதிப்புக்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன் கூட 300, 400 மூட்டை அளவுக்குத் குருவை நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் யுத்தத்திற்காகக் கொடுக்கும்போது விவசாயிகள் தங்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை பொருட்படுத்தாமல் வாரிவழங்கி உள்ளார்கள். உழவர்கள், உற்பத்தி பெருக வேண்டும், உற்பத்தி பெருக சௌகரியங்கள் பெருக வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு கிரேடெட் பாக்கேஷன் மாதிரி தற்போதைய வரியை போட வழி செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி போடும் மசோதாவிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [8th November 1965]

பேசும்போது, ஏதோ தங்களுக்குத்தான் விவசாயிகளின் மேல் பாசம் இருப்பது போலவும், விவசாய மக்களின் நலனில் கருத்து இருப்பது போலவும், அவர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கக் கூடிய சிந்தனையும், அறிவும் அவர்களுக்குத்தான் இருப்பது போலவும் பேசியதைக் காணும்போது உண்மையிலேயே கவலைக் கிடமான நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நானும் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். நான் நகரத்தின் பிரதி நிதி. எனக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி அவ்வளவாகத் தெரியாது. விவசாயிகள் நன்றாக மகிழ்ச்சியோடு இருந்து உற்பத்தி செய்தால் தான் நாம் சாப்பிட முடியும். அந்த அக்கறையில் ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ட ராமன் : இது வக்கீல் கேஸ் ஆகிவிட்டது.) அந்தப் பக்கத்தில் பேசிய வக்கீல் அங்கத்தினரும் தான் வக்கீல் என்பதை மறந்து பேசினார்கள். ஏதோ இந்த வரியை ஆளுநர் கட்சியினர் மகிழ்ச்சி யோடு கொண்டு வருவதைப் போலவும், அவர்கள் அதைக் கண்டு வருத்தப்படுவதைப் போலவும் பேசியதைப் பார்த்த எனக்கெல்லாம் என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. ஆளுநர் கட்சியினர் மகிழ்ச்சியோடு இந்த வரியைப் போடவில்லை. இப்போதுள்ள நெருக்கடி நிலையில், இக்கட்டான நிலையில் யார் தலையில் வரி போடலாம் என்று யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். எல்லோருடைய தலையிலும் வரியை ஏற்றிய பிறகு விவசாயிகளுடைய தலையிலும் மகிழ்ச்சி இல்லாத முறையிலேதான் போடுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் தலை எப்படித் தப்பிக்கும்? பிற நாடு களைப் போன்று இங்கு பாலான்ஸ்டு ஏகானமி இல்லை. பாதிப்பேர் தொழிற் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், பாதிப்பேர் விவசாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று இருந்தால் விவசாயிகளை விட்டு விடலாம். ஆகவே, விவசாயத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட இன்றைய நெருக்கடியில் பங்கு பெறவேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நில வரி இன்றைய தினம் ஒழுங்காக வருவிக்கப் படுகிறதா என்பதே சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். கனம் சீமைச்சாமி அவர்கள் இது தெரியாதா, அது தெரியாதா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று தெரியாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மக்களை இந்த வரி பாதிக்காது. நில வரியையே ஒழுங்காகக் கொடுக்காத அவர்கள் இந்த வரியை எப்படிக்கட்டப் போகிறார்கள்?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அங்கே ஜப்தி நடக்கிறது. வீட்டிலுள்ள சட்டி, பானை, மூட்டை எல்லாவற்றையும்கூட ஜப்தி செய்கிறார்கள் என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியாதா?

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is referring to the large amount of arrears.

8th November 1965]

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இராமநாதபுர மாவட்டத்தைக் குறித்து வரி கட்டவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுவது கவலை தருவதாக இருக்கிறது. அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கவலைப்படுவதால் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. அவர்கள் 'அரியர்ஸ்' இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : மொத்தத்தில் அந்த மாவட்டத்தில் வரி பாக்கி அதிகம் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. பி. கே. முக்கையாத் தேவர் : இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தினர் வரியே கொடுக்காதவர்கள் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : வரி வசூல் பாக்கியில் இராம நாதபுரம் மாவட்டந்தான் முதல். அதற்குக் காரணம் வேறு ஒன்றுமில்லை; அது பஞ்சமான பிரதேசம். நஞ்சை நிலத்தில் இருக்கிறவர்களைத்தான் பாதிக்கும் என்று இருந்தால் . . .

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அம்மையார் அவர்கள் பேசியதைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் மாதவன் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் களப்பிய நேரத்தில், இன்றைய தினம் சபையின் முதல்வராக இருக்கின்றவர்கள் அங்கத்தினர் அவ்வாறு பேசியதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று அறிவித்தார்கள். அதிலே தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்று தெரியவில்லை. தங்களுடைய தீர்ப்பை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் மாதவன் அவர்கள் மனம் புண்படாமல் இருப்பதற்காக வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும் படிச் சொன்னேன். அது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் மனம் புண்படாது என்று சொல்லி விடுவார்களா?

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Lady Member was making only a statement of fact that there was a large amount of arrears. Anyhow, I leave it to the hon. Member to withdraw it or not.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நான் திட்டவாட்டமாகக் கூறினேன். ராமநாதபுரம் தமிழ் நாடோடு சேர்ந்தது. அதில் திரு. மாதவன் அவருக்குள்ள உரிமை எனக்கும் உண்டு. திரு. சீமைச் சாமி அவர்கள் சொன்னதற்கு சொன்னேன். இது அவர்களைப் பாதிக்காது என்று. அந்தப் பிரதேசம் ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். இது சர்சார்ஜ், வார்ட்டர்சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்துதான் வரும். அவர்களுக்கு வார்ட்டர் சார்ஜ் வராது. ஆகவே குறைவாக வரும் என்றேன். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நான் ஏதோ தப்பித்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [8th November 1965]

மாகச் சொல்லிவிட்டேன் என்று நினைத்தால், அப்படி அதைப் பெரிது படுத்தினால் அதனால் ஏதாவது பலன் கிடைக்குமா என்று நினைப்பது தவறு. நிலத்தில் உள்ள மக்களுக்கு பல பிரச்சனைகள் உள்ளன. என்றோ சர்வே நடந்தது. ஆனால் மறு சர்வே நடக்கவில்லை. ஆகவே மறு சர்வே செய்து எந்த எந்த நிலங்கள் எந்த எந்த பாகுபாட்டைச் சேர்ந்தது என்று ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் செய்ததே தவிர ஒரு சிஸ்டமாடிக் லாண்ட் ரெவின்யூ கிடையாது. ஆகவே எல்லா நிலங்களையும் ஆராய்ந்து சிஸ்டமாடிக்கான முறையில் ஒரு வரியைப் போட்டு எந்தெந்த வகையில் உயர்த்தலாம் என்று யோசித்தால் இந்த வரிக்குக்கூட அவசியம் இல்லாமல் போகலாம். பல மாவட்டங்களில் இருந்து பாக்கித் தொகை வர வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சமயத்தில் பாக்கித் தொகையே அதிகமாக இருக்கிறது என்று படித்தேன். அந்தப் பாக்கியை வருவிக்க வழியிருந்தால் இந்தப் புது வரிக்கே வாய்ப்பிருக்காது. ஆகவே நிலவரியை வேறு துறையில் செம்மைப்படுத்த முடியுமா என்பது பற்றி உளவு அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்தால் நல்லது. விவசாயிகளுக்காக நாம் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கில் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவை காலாகாலத்தில் அவர்கள் கைக்கு போய்ச் சேராததால் எந்தளவிற்கு உணவு நிலைமை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உப்பு போன்றவைகளுக்காக கடன் கொடுக்கிறோம். அந்தக் கடன்கள் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் போய்ச் சேருவதில்லை. பருவத்தே பயிர் செய் என்பார்கள். பருவம் தவறி விட்டால் பின்னர் எவ்வளவு பயிர் செய்தாலும் பலனில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு உப்பு போன்றவை காலாகாலத்தில் கொடுக்க முடியாத அளவில் இருந்தால் உப்பு போன்ற இரசாயன உரங்கள் எவ்வளவு மூட்டை பின்னால் போய்ச் சேர்ந்தாலும் அவை மண்ணுக்குத்தான் போகுமே தவிர அது சத்து தருகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நில வரி போடும்போது விவசாயத் திற்குரியவைகளை ஏன் காலாகாலத்தில் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையில் உப்பு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று கடன் கொடுக்கிறோம். அங்கு போனால் அங்கு ஸ்டாக் இருக்காது. இப்போது உப்பு இல்லை அப்புறம் தருகிறேன் என்பார்கள். உப்பு கிடைக்கிற வரை பருவம் காத்து நிற்குமா? ஆகவே நிலத்திலுள்ள வருவாயை அதிகரிக்கவிட்டு அதற்கு மேல் கேட்டால் மகிழ்ச்சியோடு தாத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இன்று லேபர் ப்ராப்ளம் இருக்கிறது. கூலி கிடைப்பது கஷ்டம். எருக்களின் விலை அதிகம். இப்படியிருக்க எல்லோருக்கும் சகட்டுமேனிக்கு 25 சதவிகிதம் என்று போடுவதற்குப் பதிலாக, காஷ் க்ராப்ஸ், வானிகப் பொருள் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு ஒருவித வரி, 10 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு ஒருவித வரி, முப்பது ஏக்கரை எட்டிப் பிடித் திருப்பவர்களுக்கு ஒரு வரி, என்று இப்படி பிரித்துப் பிரித்துப் போட்டால் அடித்தளத்தில் இருப்பவனுக்கு நல்லது. அப்படி

8th November 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

போடாது மொத்த அளவில் போட்டால் அது எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்காது. அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடியவர், ஜனநாயகத்தில் பற்று உடையவர்கள். ஆகவே தரம் மட்டுமின்றி, தரத்திற்கும் தளத்திற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்து, உச்ச அளவில் எவ்வளவு போடலாம், அடுத்த அளவில் எவ்வளவு போடலாம், அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களை மூன்று ஏக்கர் உள்ளவர்களை விட்டு விடலாமா என்று யோசிக்க வழியிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ராமநாதபுரம் மக்களே, உங்களைப் பற்றி தவறாக சொல்லி விட்டேன், உங்களைப் புண்படுத்திவிட்டதாக நினைக்க வேண்டாம் என்று என் நிலையை மீண்டும் விளக்கி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு நம்முன் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலவரித் தண்டத் தையும், தண்ணீர் தீர்வைத் தண்டத்தையும் பற்றிய இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம் “வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்” என்று சொல்ல வேண்டுமென்று. எதிர்ப்பது தர்மம், எதிர்க்க வேண்டுவது அறம் என்பதால் எதிர்க்கிறேன். (கனம் அமைச்சர் குறுக்கீடு). அறத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு புரியாவிட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? மன்னிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பின் மீது சபை முதல்வர் அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது அதை மனமார ஆதரித்து அதன் மீது இந்தப் போரிலே இந்திய நாட்டையும் அதன் மானத்தையும் காக்க, நாம் வெற்றியை அடைய வழிவகைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே இந்த யுத்தம் வெற்றி பெறுவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள சில துறைகளிலே விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் மிகக் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்று என விளக்கினேன். ஆகவே அந்தத் துறையில் இப்போதிருக்கிற எல்லா அல்லல்களையும் நீக்கி விவசாயிகள் ஆக்கமும், ஊக்கமும், எழுச்சியும் பெற அல்லது அவை கிட்ட, உள்ள வரிவகை அளவை மிகக் குறைவாக அளவிற்குக் குறைத்து எதோ பெயரளவிற்கு என்று மட்டும் ஓரளவு வரி விதிப்பதை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாய உற்பத்தி பெருகும். அதுமாதிரி, புறம்போக்குகள், காடுகள் என்றெல்லாம் இப்போது வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் உழவர்கள் உணவு தானியம் எதையும் உற்பத்தி செய்யலாம் என்றும் அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கவேண்டும் அப்படியெல்லாம் செய்வது நியாயமும், தேவையும் ஆகும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டேன். அப்படி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை அன்போடு ஏற்று அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்வார்கள் என்று நம்பினேன். ஆனால் நிலைமை வேறானதாக மாறிவிட்டது. இப்படி நான் வேண்டிக்கொண்ட சிறிது நேரத்திற்குள்ளே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே இந்தத் தண்ணீர் தீர்வையும், நிலவரியும், சர்சார்ஜ் 25 சதவிகிதம் உயர்ந்து சுமார் 1 கோடி

[திரு. சா. கணேசன்] [8th November 1965]

60 லட்சம் ரூபாய்கள் அதிகமான பளுவை விவசாயிகள் மீது சுமத்தும்படியான நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து திடுக்கிட்டேன். இப்போது அந்த மசோதாவே நம் முன் வந்து நிற்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் ஒரு கோடி அறுபது லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப் பெறுகிறது. பலர் இதை எதிர்த்தும் சிலர் ஆதரித்தும் நம் சபை கனம் உறுப்பினர்கள் உரையாற்றினார்கள். இது அபிப்பிராய பேதத்திற்குரிய திட்டம் அல்ல, இதை ஒரு கட்சிக் கோட்பாடு என்று சொன்னது முறையாகாது, நியாயமாகாது என்று கருதுகிறேன். இன்றுள்ள நிலை என்ன? நம் தேசம் எத்தகைய அபாயத்தை எதிர்த்து முட்டி மோதி வெற்றி பெறத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் நாட்டிலே போதுமான எழுச்சியை, உணர்ச்சியை ஊட்டிக்விடமான அளவிற்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கி அதை எதிரிகள் மீது பாய்ச்ச வேண்டும். அதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும் அரசாங்கம். அதற்கு மக்களை நெறிப் படுத்தவேண்டும் அரசாங்கம். அதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும், அரசாங்கம். அப்படியின்றி இதுமாதிரியான காலங்களில் பொதுப்படையாகப் பார்க்கிறபோது எந்தவிதமான வரி ஏற்றமுமே கூடாது யுத்தத்திற்காக என்று சொல்லி அவரவர் சுளுடைய வருமானத்தை என்று கூட சொல்லவில்லை, சொத்தில் இவ்வளவு பகுதி என்று கூறு போட்டு அதை கேட்கவும் தேசத்திற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் வாணிபத்தின் மீது, லாபத்தின் மீது, அல்லது உழவனின் உழவுத் தொழிலின் மீது பங்கு, என்றில்லாமல் நமக்கு இன்றியமையாத் தேவையான, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு கொடுக்கப்படுகிற நிலில் மீது வரி என்று சொல்வது தாங்க முடியாத ஒரு செயல். என்னையென்ற ஒருவன்—ஊரில் இருக்கிறவன்—நகரில் இருக்கிறவன்—கையில் காயம் பட்டு விட்டது, அல்லது காய்ச்சல் இருக்கிறது என்று அங்குள்ள டாக்டரிடம் போனால் பீஸ்கொடுங்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுவார். ஆனால் யுத்தத்தில் குண்டடிப்பட்டுத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கும் பீஸ் தந்தால் தான் மருத்துவம் பார்ப்பேன் என்று சொல்வது நியாயமும் அல்ல, பொருத்தமும் அல்ல, தர்மமும் அல்ல. அதைப் போலவேதான் ஊரில் இருக்கின்ற விவசாயி போரில் நிற்கின்றவனுடைய கையும் உள்ளமும் உணர்ச்சி பெற்ற எதிரியை தாக்கி, நமது தேசத்தின் மானத்தைக் காப்பதற்கு, ஊக்கமும் ஊட்டமும் கொடுப்பதற்குப் பாடுபட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இது. பிற நாடுகளிலிருந்து உணவு இறக்குமதியாகுமா, ஆகாதா, அதை யார் மூலம் பெறுவது, யார் மூலம் அணுகலாம், யார் மூலமாகக் கெஞ்சிக்கேட்டால் கிடைக்கும், எந்தவிதத்தில் வாங்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் உணவு உற்பத்திக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருமக்களின் தலையில் அதிக வரியைச் சுமத்துவது, என்னுடைய பாஷையில் சொல்லுவதாக இருந்தால்—நியாயமல்ல என்று தான் சொல்லுவேன். அதற்கு மேலே கடுமையான

8th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

சொற்களை நான் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. நாம் போட்டிருக்கின்ற வரிகள், எக்ஸஸ் லாண்ட் டாக்ஸ், எக்ஸஸ் வாட்டர் செஸ், இவை போன்றவைகளை எல்லாம் நாம் நிச்சயமாக மறுக்க வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட வரிகளை எல்லாம் கொண்டு வருவதில்லை என்று தள்ளி வைத்துவிட வேண்டும். இதில் கட்சி வேறு பாட்டுக்கே இடமில்லை. இங்கே இதைப்பற்றிப் பல தரப்பட்ட கருத்துக்கள் கட்சி அடிப்படையில் வந்தன. அவற்றையெல்லாம் கிண்டிக்கின்றி மேலும் உணர்ச்சியூட்ட நான் விரும்பவில்லை. யாராக இருப்பினும் சரி, ஆளும் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கும் கூட்டத்தினராக இருந்தாலும் சரி, நமது தேசத்தை மனத்தில் கொண்டு, நமது தேசத்திற்கு வந்திருக்கின்ற இடையூற்றை, அபாயத்தை—வந்திருக்கின்ற அபாயம் பிரமாதமான அபாயம் என்று நான் கருதவில்லை—கொசுக்கடி போன்றது தான் என்று நான் கருதுகிறேன்—இருப்பினும் அபாயம் அபாயம் தான். இப்படிப்பட்ட அபாய நிலையில், இப்பேர்ப்பட்ட சட்டங்களை, வரி உயர்வுகளைக் கொண்டு வரலாமா? கொண்டு வருவதால் பலன் உண்டா? என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் வருவாகும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இது வெறும் காகிதப் புள்ளியாகவே இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இப்போது மழையில்லாமையினால், நீர் இல்லாமையினால் மதுரை போன்ற ஊர்களில், குடிதண்ணீர் குடக் கணக்கில் விலை கொடுத்து வாங்கி சாப்பிட்டுவருவதும் நமக்குத் தெரியும். அதிலும் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தண்ணீரை விலைக்கு விற்பனிட்டார்கள் என்ற புகார் வந்திருப்பதும் நமக்குத் தெரியும். இந்த மாதிரியான நிலையில் இராமநாதபுரம் ஜில்லா, நெல்லை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் சாவி போன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் உற்சாகம் ஊட்டக்கூடிய முறையில் வறண்ட நிலங்களில் எல்லாம் எதையாவது போடுங்கள், பனிப் பயிரையோ அல்லது எதையாவது போட்டு உற்பத்தி செய்து தான்யங்களைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டிய நிலையில், ஏதோ ஒரு கோடி அல்லது ஒன்றே கால் கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதும், அதற்காக வரிச் சூமையை ஏற்றுவதுமாக இருந்தால், உண்மையிலேயே உழைப்பாளிகளுடைய உள்ளம்—பாகிஸ்தான் மீது ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய வெறுப்பு—ஆட்சி செய்பவர்களில் மீது திரும்பக் கூடிய வகையில் செயல்படுவது நியாயமல்ல. இது தேர்தல் காலமாக இருந்தால் நான் வேறு வகையில் உணக்குப் போடக்கூடும். வேறு வகையாகவும் பேசுவேன். இப்போது என்னுடைய நோக்கம் அதுவல்ல, காங்கிரஸை எப்படித் தோற்கடிப்பது என்பதல்ல நான் இன்று கணிப்பது. எதிரியை எப்படித் தோற்கடிப்பது என்பதுதான் என் நோக்கம். நமக்குள் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக்கொள்ள குறி பார்க்கவேண்டிய நேரம் அல்ல இது. இணைந்து நின்று ஒன்று சேர்ந்து எப்படி எதிரியைத்

[திரு. சா. கணேசன்] [8th November 1965]

தோற்கடிப்பது என்பதில் செயலாற்ற வேண்டிய நேரம் இது. இதில் நமக்கு ஆளும் ஆட்சியின் மீது ஆத்திரம் வந்தாலும் அது தேசத்தைப் பாதிக்கும். அதோடு அவ்விதம் செயல்படுவது புத்தி சாவித்தனமும் அல்ல. 'பட்டகாலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்' என்ற அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏற்கனவே பல வரிகளை விதித்திருக்கிறோம். மற்றத் துறைகளை எல்லாம் ஒப்பு நோக்கி எடுத்துப் பார்த்தால், விவசாயி எந்த அளவுக்கு வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தெரியும். கஜானாவுக்கு வருகின்ற எண்ணிக்கையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நான் பேசவில்லை. ஓர் உழவனுடைய நிகர வருமானம் என்ன, அவன் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கிற வரி என்ன என்பதையும் அதே நேரத்தில் ஒரு வணிகன் அல்லது ஒரு வியாபாரி எந்த அளவுக்கு வரி கொடுக்கிறான் என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் கணக்கு பார்க்க வேண்டும். வியாபாரி வேண்டுமென்றால் திருட்டுக் கணக்குகள் போன்றவை வைத்துக்கொள்ள முடியும், பிளாக் மார்க்கெட் பண்ண முடியும். பலவிதமான டாக்ஸ்களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் முடியும். உழவனால் இது முடியவே முடியாது. காரணம் புள்ளி, கணக்கு, கண்காணம் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எல்லோரையும் விட விவசாயி அதிகமாக கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறதே ஒழிய, எல்லாவிதமான வரிகளும் அவன் தலையில் தான் விதிக்கப் படுகிறதே ஒழிய, குறைப்பதற்கு நாம் எந்த வழியும் செய்யவில்லை. வேண்டுமென்றால் அத்தி பூத்தது போல் ஏதாவது எப்போதாவது குறைத்திருந்தால் குறைத்திருக்கலாம். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது உழவனுக்கு இன்னும் மேலும் கடுமையான பரதத்தைச் சுமத்துவது பொருத்தமும் அல்ல, தர்மமும் அல்ல என்று சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லுகிறேன், வேறு வழி ஏதாவது கிடைத்தால், நிச்சயமாக விவசாயி நிலத்தைவிட்டு ஓடிப்போய்விட இன்றைக்கும் தயாராய் இருக்கிறான். நகரமன்றத்தில் தெருக் கூட்டுகிற சுகோதரனுக்கு மாதம் 60 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. உடை இனும், செருப் புக்கள் இனும், பெரிய நகராசபைகளாக இருந்தால் இன்னும் கூடுதல் சம்பளம் கிடைக்கும். இந்த நிலையில் ஒரு சாதாரண விவசாயிக்கு இந்த அளவுக்காவது வருமானம் கிடைக்கிறதா என்று பாருங்கள். நிச்சயமாக கிடையாது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். இதில் பாதி கூட விவசாயிக்கு வரும் என்று சொல்ல முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தெருக்கூட்டுகிற அந்தத் தொழிலாளிக்கு விசேஷ நாட்களில் நன்கொடை அல்லது பரிசு—தீபாவளி பரிசு போன்றவைகள்—கிடைக்கின்றன. ஆனால் விவசாயி தன்னுடைய உடைந்து போன பாணையில் தான் கஞ்சிகாய்ச்சி குடித்துக் கொண்டு வருகிறவன் ஆனாலும் கடமை கொடுத்துக்கொண்டதான் இருப்பான். விவசாயிகள் குடும்பத்தில் சாதாரணமாக இப்படி நன்கொடைகள் கொடுப்பதை கடமை என்று தான் சொல்லுவது வழக்கம். இதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடுவது தேசத்திற்கு மட்டுமல்ல, மனித சமூகத்திற்கும் நல்லது செய்தது ஆக மாட்டாது. இன்றைக்கு விவசாயினு

8th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

டைய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், வேறு எந்த தொழில் கிடைத்தாலும் ஓடிப்போய்விடுவான். இந்த நிலைமையில் மேலும் வரிச்சுமை வருமானால், வேறு தொழில் இருந்தாலும் சரி, இல்லா விட்டாலும் சரி, தன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலைமைதான் வரும். அந்த நிலைமைக்கு நாம் விவசாயிகளைத் தள்ளுகிறோம் என்று தான் பொருள், வேறு பொருள் எதுவும் சொல்லத் தோன்றவில்லை.

இப்படிச் செய்வதின் மூலமாக ஒன்று வேண்டுமானால் லாபமாக லாம். நாட்டில் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் சேர்த்து கலெக்டிவ் பார்ட்-ஆக ஆக்கவேண்டும், ஸ்டேட் பார்ட்-ஆக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்கு இது துணை புரியக் கூடும். மொத்தத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், இதன் மூலமாக உணவுத் தேவை பூர்த்தியாகுமா? உணவுப் பற்றாக்குறை போகுமா? என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக—ஆண்டவனை நம்பிச் சொல்லுகிறேன்—இப்படிப்பட்ட போக்கிலே போய்க்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக நம்முடைய விவசாயம்—உணவு உற்பத்தி—அதன் பாதாளத்திற்குத்தான் போய்ச் சேர்ந்து விடும் என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லவேண்டியது என்னுடைய தவிர்க்க முடியாத கடமையாக இருக்கிறது. மொத்தத்தில் கம்யூனிச ரீதியில் நிலம் முழுவதையும், தேச உடமையாக்க வேண்டும், அல்லது ஸ்டேட்டிசம் என்ற முறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கைக்கு, இந்த விதமாக உற்சாகங்களைக் குறைப்பதும், நிலங்களைப் பாடுபடுகின்றவர்களை வெளியேற்றுவதற்கும், விவசாயத் தொழிலிலிருந்து வேறு பணிகளினால் போவதற்கும், விவசாயத்தில் ஊக்கமில்லாமல் செய்வதற்கும், இத்தகைய மனோதா, திருத்தங்கள், வரிவிதிப்பு முறைகள் வழி செய்யலாமேயன்றி நன்மை தராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவற்றைச் சொல்லுகின்ற பொழுது, கடமையுணர்ச்சியின் காரணமாக, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இதை ஆதரிக்கின்ற வகையில், “நாங்கள் வரி மட்டுமா போடுகிறோம், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவில்லையா?” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவற்றை நான் மறுக்கவில்லை. அவற்றைத் தவிர அவர்கள் வேறு என்ன சொல்லக் கூடும்? உதவி செய்வது என்பது என்ன? பணத்தைக்கொடுத்துப் பெறுவது என்பது உண்மையிலேயே உதவி அல்ல. ஹோட்டலில் நாம் காசு கொடுத்து சாப்பிடுகிறோம் என்றால், நமக்கு உதவி செய்கிறான் என்று அர்த்தமல்ல. காசை வாங்கிக்கொண்டு விற்கிறானே தவிர நமக்காக சாப்பாடு தயாரித்து வைத்துக் கொண்டு நமக்கு உதவி செய்கிறான் என்பதா அர்த்தம்? அதுவும் போக, வரியெல்லாம் எதற்காகப் போடுவது?—உதவி செய்வதற்காகத் தான். அது பணி, கடமை—தவிர்க்க முடியாத கடமை—அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய ஒன்று. அதைப் போய் உதவி செய்தோம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நாகரிகமாக இருக்காது. செய்ய வேண்டியதைச் செய்கிறோம். செய்வதற்காகத்

[திரு. சா. கணேசன்] [8th November 1965]

தானே இங்கு வருகிறோம்? வந்துவிட்டு, 'செய்கிறோம், செய்கிறோம்' என்று சொல்லுவது சரியல்ல, பொருத்தமான வாதமும் ஆகாது. இன்னும் பார்த்தால், 'அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறோம். சொல்லுவதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், செய்வதிலே எவ்வளவு சதமானம் நேரடியாக செய்கிறவனிடமிருந்து செய்யப்படுபவனுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பது கேள்வி. 'கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கிறோம்; அத்தகாக 5 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். மறுக்கவில்லை; அந்த வாதத்தை, அதன் நோக்கத்தை நான் உணருகிறேன். ஆனால், அதிலே உள்ள உண்மையை உரை வேண்டுமல்லவா? 5 கோடி ரூபாயில் எத்தனை கோடி நேரடியாக விவசாயிகளிடம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது? எனக்குத் தெரியும் பல பேர்கள்; எல்லோரையும் நான் பார்க்கவில்லை, கொடுக்கும் பணத்தில் 40 சதமானத்திற்கு மேல் ஒருவருக்குக் கூடக் கிடைக்கவில்லை. பெட்டிஷன் எழுதுகிறவனிடமிருந்து கஜானாவில் பணம் கொடுக்கிறவன் வரையில் 1, 2, 5, 10, 50; 100 என்று கொடுத்து கடைசியில் மிஞ்சுவது 40 சதமானம் தான். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான். இதிலே ஒன்றும் பரம இரகசியம் இல்லை. ஊர் அறிந்த இரகசியம். அவ்வளவு வசதியாக இருந்தால் ஏன் கஷ்டப்படுகிறான் விவசாயி? ஏன் கடன் வாங்குகிறான்? சர்க்கார் தரும் கடன் அவ்வளவு வசதியாக இருந்தால் மார்வாரியிடம் போய் மனைவியின் நகையையோ, தண்ணீர் தூக்கும் தவலையையோ வைத்து ஏன் பணம் வாங்கவேண்டும்? அறுவடை காலத்தில் வாங்கிய பணத்தையும் வட்டியையும் தருவதாகச் சொல்லி வாங்குவதற்கான காரணம் என்ன? எந்த நிமிஷத்தில் தேவையோ, அந்த நிமிஷத்தில் அவன் கொடுக்கிறான். தண்ணீர் பாய்ச்சி, நாற்று நடட்டு, கதிர் அறுக்கும்போது உபத்திற்கு அனுமதி வந்து நிற்கும். கதிர் அறுக்கும்போது உபத்திற்குத் தேவை என்ன? நான் குற்றம் சொல்ல இல்லை. இவைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். இந்த மாதிரி நிலை இருக்கும்போது பள்ளிக் கூடம் வைத்தேன், அதை வைத்தேன், இதை வைத்தேன் என்றால் அது வேறு விஷயம். பள்ளிக்கூடம் வைத்து விவசாயிக் காக அல்ல. விவசாயம் செய்யாத ஏன் குழந்தைக்குக் கூடத் தான் அது. விவசாயத்திற்கு உதவியாக, உயர் கொடுப்பது, விதை கொடுப்பது, வண்டிப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது, மாடுகள் வாங்கிக்கொடுப்பது, பசுமாடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதைக் கூட சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவைபோன்றவைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதை விட்டு பள்ளிக் கூடங்கள் வைத்தோம், ஆஸ்பத்திரி வைத்தோம், பாலம் கட்டினோம் என்றால்—பாலம் எல்லாம் பிரமாதமான காரியம் அல்ல, பாலம் இல்லாமலேயே வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு சென்று கொண்டு தான் இருந்தான். இவைகளெல்லாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. தீமை என்றும் சொல்லவில்லை—தேவை தான். அதைச் சொல்லிக் காட்டி இதைப் பிரித்ய நமக்கு உரிமை இல்லை. இதை மறந்து விடப் பட்டது. விவசாயி என்ற சொல்லுக்கே வரையறை—

8th November 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

டெஃபினிஷன்—சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள் சில கனம் உறுப்பினர்கள். அந்த வரையறைக்குட்பட்டவர்கள் சில இடங்களில் சில பேர்கள் தான். “தஞ்சை ஜில்லாவிலே விவசாயிகள் என்று சிலர் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் நேரடியாக நிலத்தில் நின்று பாடுபடுகிறவர்கள் அல்ல; அவர்களெல்லாம் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள்” என்பது ஓரளவுக்கு உண்மை. தஞ்சை ஜில்லாவிலே பெரிய நிலச்சுவான்தார் என்று இல்லாமல் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிற இடமும், சிறிய அளவு இடத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலரும் உள்ளதை நான் அறிவேன். தஞ்சை ஜில்லாவை வைத்துக்கொண்டு உலகத்தை அளவிட முடியாது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, மதுரை ஜில்லாவிலே, சேலம் ஜில்லாவிலே, கோவை ஜில்லாவிலே, நூற்றுக்கு நான்கு பேர்கள் வேண்டுமானால் பெரிய நிலவுடைமைக்காரர்களாக இருக்கலாம். பிறர் எல்லாம் 4 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 1 ஏக்கர் உள்ளவர்களே. அவர்கள்தான் ஏராளமானவர்கள். அவர்கள் கூலிக்கு ஆள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல—கூலிக்கும் ஆள் வைத்துக் கொண்டும் சிலர் இருப்பார்கள். கணவனும் மனைவியும் ஏர் பிடித்தும், உரமிட்டும், களைபிடிங்கியும், கதிர் அறுத்தும் களத்தில் நிற்பார்கள். ஒருவன் உழவான்; ஒருத்தி களை பிடுங்குவாள். இப்படியாகக் குடும்பமே நின்று வேலை செய்யும் புனிதமான, பவித்திரமான தொழில் விவசாயம். அத்தகையவர்களுக்கு இத்தகைய கொடுமைகளை உண்டாக்குவது பாபம்—இதற்கு மேல்கடுமையான சொல் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த ஆட்சி இந்த வரியைப் போடுவது பாபம். அவ்வளவு தான் எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இனி, கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லா பற்றிச் சொன்னார்கள்—அதைப் பற்றிக் கோபம் இல்லை. அவர்கள் சொன்னதில் இருக்கிற வார்த்தையில் கொஞ்சம் தவறு இருக்கிறது. அதையும் நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. குறையாகத் தான் சொன்னேன். வரி கொடுக்காதவர்கள் என்பது வேறு, வரி வசூலாகாது இருப்பது என்பது வேறு. சட்டி, முட்டியே போன பிறகு எப்படிக் கொடுப்பான்? அவ்வளவு கஷ்டம் அங்கே. ஏதோ ஒன்றிரு தப்பும் இருக்கலாம். இருக்காது என்று சொல்லவில்லை. வாட்டர் ஸெஸ் இராமநாதபுரம் ஜில்லா விற்கு எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வாட்டர் ஸெஸ் இருக்கிறது, வாட்டர்தான் இல்லை. (சிரிப்பு) இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே வாட்டர் இல்லை என்பது உண்மை. ஆனால் வாட்டர் ஸெஸ் இல்லாமல் இல்லை. சில ஜில்லாக்களிலே வாட்டரும் இருக்கிறது வாட்டர் ஸெஸ்ஸும் இருக்கிறது, இங்கு இல்லை என்று சொன்னால், வாட்டர் இருக்கும் என்று சொல்லி வாட்டர் ஸெஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் வாட்டர் தான் வர மாட்டேன் என்கிறது.

இந்த நிலையிலே, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், அதிலும் சிறப்பாக ஆளும் கணத்தார்கள், அன்பு கூர்ந்து—அவர்களைக் குறை சொல்லவில்லை—பரிவு கூர்ந்து இந்த மசோதாவை வாபஸ்

[திரு. சா. கணேசன்] [8th November 1965]

பெறுவது தான் தர்மமும், நியாயமும், இன்றைய கால நிலைக்கு ஒத்ததும், புத்திசாலித்தனமும் ஆகும் என்ற இந்த வேண்டு கோளோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The discussion will be continued on the 10th November 1965.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

298. Notification issued with G.O. Ms. No. 4452, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated the 16th September 1965, exempting for a further period of one year on and from the 20th June 1965 every beedi industrial premises in the Tirunelveli district in which beedi industry is carried on by a woman in her residence, from the provisions of sections 3 and 4 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 and such of the provisions of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959, as relate to the said sections 3 and 4 subject to the conditions specified in the notification. [Laid on the Table of the House under section 41 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]

299. Notification issued with G.O. Ms. No. 923, Education, dated the 1st June 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Rajapalayam Municipal Council, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 3 of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

300. Notification issued with G.O. Ms. No. 1121, Education, dated the 23rd June 1965, approving the list of all the parks, play-fields and open spaces set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Dharapuram Municipal Council, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 3 of Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]